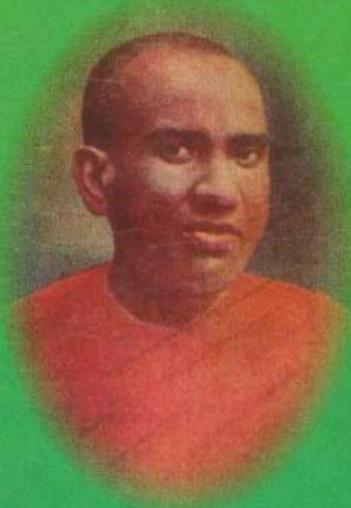

விபுலாநந்த அழகரூம்
முஸ்லீம்கரூம்

ஏ. பீர் முகம்மது

குமரன் புத்தக இல்லம்

விபுலாநந்த அடிகனும் முஸ்லிம்களும்

ஏ. பீர் முகம்மது
B.A, PGDE, Dip in Edu. Mgt, Dip.in Psychology

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2013

விபுலாநந்த அடிகளும் முஸ்லிம்களும்
ஏ. பீர் முகம்மது எழுதியது

பதிப்புரிமை © 2013 ஏ. பீர் முகம்மது

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது
39, 36வது ஒருங்கை, கொழும்பு 06, தொ.பே.: 011 2364550, மி. அஞ்சல்: kumbhlk@gmail.com
3, மெய்க் விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழானி, சென்னை 600 026

Vipulaananda Adikalum Muslimkalum
by A. Peer Mohamed

© 2013 A. Peer Mohamed

Published by Kumaran Book House
39, 36th Lane, Colombo 06, Tel.: 011 2364550, E-mail: kumbhlk@gmail.com
3, Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai 600 026

வெளியீட் (6) எண்: 599

ISBN 978-955-659-413-3

வாக்குமூலம்

மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 2012 இல் நடாத்திய கவாமி விபுலாநந் தரின் நினைவு தின முத்தமிழ் விழாவின் ஆய்வரங்கில் கலந்து கொள்ள முடியுமா என்று கேட்டு தலைப்பும் குறிப்பிட்டு எனக்கொரு அழைப்பு வந்தது. ஆய்வரங்கின் இணைப்பாளர் த. கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதிரோன்) இந்த அழைப்பை அனுப்பி இருந்தார். குறிப்பிட்ட முத்தமிழ் விழா பழகாமம் கண்டுமணி மகாவித்தியாலயத்தில் 15.07.2012 இல் நடைபெற்றது. ஆய்வரங்கில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் தலைமை தாங்கினார். அவர் எனது கட்டுரை வாசிக்கப்பட்ட பின்னர் தனது கருத்துரையில் இக்கட்டுரையானது விரிவாக்கம் பெற்று நூலாக வெளிவருதல் வேண்டு மெனக் கேட்டுக்கொண்டார். அக்கோரிக்கையானது 'விபுலாநந் த அடிகளும் மூஸ்லிம்களும்' என்ற நூலாகக் கணிந்து உங்கள் கரம் வந்து சேர்ந்துள்ளது.

காரைதீவு எனக்குப் பக்கத்து ஊர். சில காலங்களுக்கு முன்னர் வெளிச்சக்திகளின் தூண்டுதல்களினால் அருகருகே அமைந்திருந்த இரண்டு ஊர்களும் உரசிக்கொண்டதுண்டு. விபுலாநந்தர் இருந்திருந்தால் அவ்வாறு நடந்திருக்கமாட்டாது என்று நம்பியவன் நான். பள்ளி மாணவனாக இருந்தபோது 'நான் விரும்பும் பெரியார் கவாமி விபுலாநந்தர்' என்ற தலைப்பில் தமிழ் பாடத்தில் கட்டுரை எழுதி மகிழ்ந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இப்பொழுதெல்லாம் இரண்டு ஊர்களும் நெருங்கிப் பழகுவதை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியோர் மட்டுமே அறிந்திருந்த சில தகவல்கள் இந்நூலினுடாக பரவலான வாசிப்புக்கு வாய்ப்புப் பெறுகின்றன. இலங்கையில் விபுலாநந்தர் கலந்துகொண்ட இறுதிப் பொது நிகழ்வு மீலாத் விழாவே என்ற அத்தியாயமும் அவிழ்க்கப்படாத முடிச்சு என்ற அத்தியாயமும் தர்க்க (Logical) அடிப்படையில் தகவல்கள் தொகுக்கப் பெற்று எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு அத்தியாயங்கள் பற்றி மட்டுமல்லாது ஏனைய அத்தியாயங்கள் பற்றியும் எதிர்காலத்தில் இன்னும் கூடுதலான விடயங்கள் 'விபுலாநந்த அடிகளும் மூஸ்லிம்களும்' என்பது தொடர்பில் வெளிவர இந்நால் வழி திறந்து விடுகின்றது எனலாம்.

தமிழர் முஸ்லிம் என்ற வேறுபாடினர் வாழ்ந்த பலரின் வாழ்வு முறையை வெளிக்கொண்டு வரும் எனது முதல் முயற்சியே இந்நூலாகும். தான் பின்பற்றும் ஒரு மதத்தில் இருந்து கொண்டே ஏனைய மதங்களை மதிக்க வேண்டுமென்ற விபுலாநந்தரின் நெறிமுறையை இந்நால் படம் பிடிக்கின்றது. இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவின் தேவையை வெளிக்கம் போட்டுக் காட்டுகின்றது. நமது தேசத்தின் இன்றைய தேவையும் இதுதான். வாசிப்பு நுகர்வோரும் இன நல்லுறவைக் கட்டியெழுப்பப் பாடுபடும் சமூகசேவை நிறுவனங்களும் இந்நாலை சமூகத்தின் மத்தியில் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்று பெரிதும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்நால் வெளியீட்டு முயற்சியில் ஆலோசனைகளையும் அனிந்துரைகளையும் வழங்கிய எனது ஆசான்களான சமய, பண்பாட்டுவல்கள் அமைச்சின் முன்னெண் நாள் மேலதிக செயலாளரும் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சின் முன்னெண் நாள் செயலாளருமான எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பீடாதிபதி பேராசிரியர் எஸ். மெளனகுரு ஆகியோருக்கும் நூல் வெளிவரத் தூண்டுதலாயிருந்த த. கோபாலகிருஷ்ணனுக்கும் (செங்கதிரோன்), இந்நாலை வெளியீட்டுள்ள குமரன் பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள்.

Phone +94672222574 / +94714498887
E-mail: apeermohamed@gmail.com

ஏ. பீர் முகம்மது
510, Hospital Road
Sainthamaruthu- 07

Sri Lanka

ஆராய்ச்சியாளனாக விரிந்துள்ள ஒரு கவிஞர்

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் பீர்முகம் மது அவர்கள் தனது சிறியதொரு கவிதை நூல் ஒன்றிலுக்கு முன்னுரை வழங்குமாறு கேட்டிருந்தார். அக்கவிதை நூலைப் பார்த்ததும் எனக்கு கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் கற்பித்த 1960 களின் நடுப்பகுதி நினைவுக்கு வந்தது.

குடிகையான, கெட்டித்தனம் மிகக் மாணவளாக, ஒல்லி உடம்புடனும் சிரித்த முகத்துடனும் அறிமுகமான பீர்முகம் மது ஞாபகத்திற்கு வந்தார். அவருக்கு நான் அப்போது தமிழ் கற்பித்தேன். அவர் வளர்ந்து கவிஞராகி தனது 60 ஆவது வயதில் (2010 இல்) தன் நூலுக்கு முன்னுரை கேட்டதும் அதனை எழுத நான் இருந்ததும் மகிழ்ச்சி தந்தது.

இன்று (2014 இல்) அவர் தனது இன்னொரு நூலைத் தந்து அதற்கு முன்னுரை எழுதுமாறு கேட்டுள்ளார். இந்த நூல் கவிதை நூலானு; ஓர் ஆராய்ச்சி நூல்.

கவிஞர் ஒருவன் புலமையாளனாக, ஆராய்ச்சியாளனாக மாறி இருப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் செய்திதான்.

“மாணவன் ஒருவன் கவிஞராக இருப்பதை விரும்புகிறீர்களா? அல்லது ஆராய்ச்சியாளனாக இருப்பதை விரும்புகிறீர்களா? சட்டென்று ஒரு விடை கூறுங்கள்” என்று கேட்டால் நான் தயங்காமல் “கவிஞராக இருப்பதையே விரும்புவேன்” என்று கூறுவேன். காரணம் கவிஞர் உணர்வு ஜீவி. கவிஞருடனான புலமையும் ஆராய்ச்சியும் இணைகையில் அவனை அது இன்னொரு தளத்திற்கு எடுத்து செல்லும் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. காலம்சென்ற கவிஞர் முருகையனிடம் இவ்விணைப் பண்பு உண்டு.

கவிஞர் சமூகப் பொறுப்புடையவன்; ஈன நிலைகண்டு துள்ள பவன். கவிஞர் ஆராய்வாளனாகையில் அச்சமூகப் பொறுப்பும் கொதிப்பும் ஆராய்ச்சிகளிலும் வருவது தவிர்க்க முடியாததே.

பீர்முகம் மதின் இந்த ஆய்வு நூல் ‘விபுலாநந்த அடிகளும் முஸ்லிம் களும்’ என்பதாகும். விபுலாநந்த அடிகள் கிழக்கு மாகாணப் பண்பாட்டின் ஒரு குறியீடு. வேதாந்த தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அவர் அனைத்தையும் சமமாகக் கண்டார். அதனால் அவர் எழுத்துகளில், வாழ்வில், சமூக, சமய, சாதி, இன், குரோதங்கள் வரவில்லை. தனது காலை இந்து மதத்தில் ஊன்றினாராயினும் அவரது காங்களும், சிரகும் அதனைக் கடந்து பரந்தன.

காரைதீவில் பிறந்த இவர் தனது அயல் கிராமமான மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது, நிந்தலூர் இஸ்லாமிய மக்களுடன் தன் இளம் வயதிலேயே தொடர்பு கொண்டிருந்திருந்தார். முஸ்லிம் பண்பாட்டின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தார். முஸ்லிம்களின் நண்பராக இருந்திருந்தார். ('முஸ்லிம் நேசர் விபுலாநந்தர்' என்ற ஒரு நூலை நண்பர் ஏ. எம். நல்யா எழுதி உள்ளார்.)

விபுலாநந்த அடிகளை மையமாகக் கொண்டு, பண்டைய முஸ்லிம், தமிழ் உறவினை அரசியல் பண்பாட்டுத் தளங்களில் இந்நூலில் கொண்டு வர முயல்கிறார் பீர்முகம்மது.

அரசியலில் முஸ்லிம்கள் தங்கள் வாக்கினை அளித்து நல்லையா மாஸ்டரை தேர்தலில் வெற்றி பெறச் செய்ததும், தமிழர் தம் வாக்கினை அளித்து காரியப்பரை வெற்றி பெறச் செய்ததும் இன்றைய சூழலில் கற்பனைகூடப் பண்ண முடியாத நிகழ்ச்சி.

ஒரு சமூகத்தை இன்னொரு சமூகம் புரிந்து கொண்டு ஒன்றின் வளர்ச்சிக்காக இன்னொன்று உதவிய அற்புத காலங்கள் அவை.

விபுலாநந்தர் அந்தப் பணியாளர்களில் ஒருவராக முகிழ்க்கிறார். விபுலாநந்தரின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்று கல்விப் பணியாகும். அவர் பல முஸ்லிம்களுக்கு கல்வி கற்பித்ததுடன் முஸ்லிம் மக்களின் கலை, கலாசாரம் பற்றிப் பேசக்கூடிய தமிழ் அறிஞர்களையும் உருவாக்கினார். இந்நூலின் 28ஆம், 29ஆம் பக்கங்களில் ஏ.எம். நல்யாவை மேற்கோள் காட்டி பீர்முகம்மது விபுலாநந்தரிடம் பாடம் கேட்ட முஸ்லிம்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தருகிறார். அவற்றுள் முன்னாள் அமைச்சரான் அப்துல் மஜீது தொடக்கம் சட்டத்தரணி ஏ.எச்.எம். ஹாசிம் (அக்கரைப்பற்று) ஊடாக அஞ்சல் அலுவலக அதிபர் எஸ்.ஏ. ரசாக் (தோப்பூர்) வரை பலர் அடங்குகின்றனர். புலவர்மணி சர்ப்தீனும் இவரிடம் பாடம் கேட்டவரே. முஸ்லிம்களை நேசித்த அறிஞரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் விபுலாநந்தரின் மாணவரே.

கல்வி மூலம் இரு இனங்களையும் இணைத்து ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்திய சுவாமி விபுலாநந்தர் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் கல்வித் தரத்தில் பின்தங்கி இருந்தவேளை முஸ்லிம் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றைக் கொண்டு நடத்த ஆலோசனையை வழங்கினார் என்ற செய்தியையும் பீர்முகம்மது தருகிறார்.

இந்நூலில் பீர்முகம்மதுவின் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு பங்களிப்பு கேட் முதலியார் காரியப்பர் பற்றியும் அவருக்கும் விபுலாநந்தருக்கும்

இடையே இருந்த உறவுகளை ஊதித்துச் சொல்லும் பகுதியாகும். கிடைக்கும் தரவுகளை வைத்து தர்க்கம் புரிந்து உண்மையை நிருபிப்பவன் ஆராய்ச்சியாளன். கிடைக்கும் தகவல்களை வைத்து தர்க்க ரீதியாக விவாதித்து விபுலாநந்தருக்கும் காரியப்பருக்கும் உறவு இருந்திருக்கலாம் என்று பீர்முகம்மது முடிவுக்கு வருவது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் நன்மை பயப்பதாகவும் அமைவதுடன் கவாரஸ்யமாகவும் உள்ளது.

அறிஞர் அலீஸுக்கும் விபுலாநந்த அடிகளாருக்கும் இருந்த உறவுகள் பற்றிய பகுதியும் அடிகளார் காலத்தில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம் பிரபலங்கள் பற்றிய பகுதியும் இச்சிறு ஆய்வு நூலுக்கு மேலும் வளம் தருகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள், உசாத்துணை நூல்கள் என்பன முறைப்படி தரப்பட்டு இது ஒரு ஆராய்ச்சி நூல் என பறைசாற்றுகின்றன.

கவிஞர் ஒருவன் ஆராய்ச்சியாளனாக மலர்ந்துள்ளமையை இந்நூல் காட்டி நிற்கின்றது.

இனங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமையை அடிநாதமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட இல்லாய்வு நூல் இன்றைய தேவையை மறைமுக மாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

குரோதங்களாலும் வன்மங்களாலும் காழ்ப்புகளாலும் ஓவ்வொரு இனமும் மற்றைய இனம் மீது பகை, பொறாமை, நம்பிக்கையீனம், சந்தேகம் என்பவற்றைச் சுமந்து கொண்டு வாழும் காலம் இவை. இக்குணாமசங்கள் நெருப்புச் சுவாலைபோல அவர்கள் மனதில் நிற்கின்றன. இச்சுவாலையில் குளிர் காய முனையவும் தன் நலம் பெருக்கவும் முயல்வோரே இன்று அதிகம். இந்நிலையில் வேற்றுமைகளைப்பற்றிப் பேசிப் பேசி மேலும் இச்சுவாலையை விசிரி விடுகின்றனர்.

நாம் இப்போது இனங்களுக்கிடையே காணப்படுகின்ற ஒற்றுமை களைப்பற்றி அதிகம் பேச வேண்டும். உரத்துப் பேச வேண்டும்.

இச்சமூகப் பொறுப்புடைய ஆய்வாளர்கள் இன்று மிகக் குறைவு. அப்பாரிய பணியை துணிவோடு செய்ய முன்வந்த பீர்முகம்மது என்ற மாணவனுக்கு கற்பித்திருக்கிறேன் என்று நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

கவிஞராகவும், சமூகப் பொறுப்புமிக்க ஆய்வாளனாகவும் பரிணமித்துள்ள பீர்முகம்மதுக்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்

பொருளடக்கம்

வாக்குமூலம்	iii
ஆராய்ச்சியாளனாக விரிந்துள்ள ஒரு கவிஞர்	v
1. விபுலாநந்தரின் பன்முக ஆளுமை	1
2. அடிகளார் பற்றி	4
3. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பார்வையில் அடிகளார்	9
4. அடிகளாரை அண்மித்திருந்த குழல்	14
5. கிழக்கிலங்கையும் அரசியல் நிலைப்பாடுகளும்	17
6. விபுலாநந்தரின் வாழ்வுமுறை	20
7. சிவாநந்தா வித்தியாலயம்	23
8. அடிகளாரிடம் பாடங்கேட்ட முஸ்லிம்கள்	26
9. நட்புறவும் சமூகத் தொடர்பும்	32
10. அறிஞர் அலீஸ் அவர்களின் அநுபவப் பகிரவு	35
11. அடிகளாரும் அறபு மொழியும்	39
12. விபுலாநந்தர் காலத்து முஸ்லிம் பிரபலங்கள்	42
13. அவிழக்கப்படாத முடிச்சு	50
14. நிருபிக்கப்பட்ட ஆளுமை	54
15. இலங்கையில் இறுதியாகக் கலந்து கொண்ட பொது நிகழ்வு	56
16. முடிவல்ல... தொடரவேண்டிய பெரும் பணி	58
பின்னினைப்பு	60
உசாத்துணை நூல்கள்	63
ஆசிரியரின் நூலாக்க முயற்சிகள்	64

விபுலாநந்தரின் பன்முக ஆளுமை

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பிற்குத் தெற்கே 39 கி.மீ. தூரத்தில் - அம்பாறை மாவட்டத்தின் கரையோரப் பிரதேசத்தில் - காரைதீவ் என்னும் ஊர் அமைந்துள்ளது.

விதைத்தால் பயன்தரும் வயல்நிலம் ஒருபுறமும் விதையாமல் பயன்தரும் கடல்வளம் மறுபுறமுமாக செல்வச் செழிப்புடன் இவ்வூர் காணப்படுகின்றது. கற்றோரும் மற்றோரும் அணி செய்தும் பணி செய்தும் புகழ் சேர்க்கும் இந்தப்பூமியிலே, பழம்பெருமையும் கீர்த்தி யும்மிக்க காரைதீவிலே - 'காரேறு முதூர்' என்று தன்னால் பிற்காலத்தில் இவ்வூர் அழைக்கப்படும் என்பது தெரியாமலே கவாமி விபுலாநந்தர் வித்தகனாக வித்தான்றப் பெற்றார். 27.03.1892 இல் அடிகளார் பிறந்தார்.¹

விளையும் பயிர் என்று இனங்கண்டுகொண்ட பெற்றோர் அவருக்கு மயில்வாகனம் என்று பெயர் குட்ட, மண்ணுலகம் அவரைக் கையிலேந்தி மகிழ்ந்தது. விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் ஒரு புள்ளியிற் சந்தித்துக் கை குலுக்கிக் கொண்டன. சமயத் துறவு பூண்டு சமரச சன்மார்க்க நெறியைப் போதிக்க வந்த ஒரு மாமனிதளின் சரித்திர வரலாற்று அத்தியாயம் அன்று ஆரம்பமாயிற்று.

செவ்வரி படர்ந்து அறிவொளி வீசும் கண்களும் உரம் வாய்ந்த உடலும் உறுதியான நடையும் கொண்டவர். தனித்தன்மை வாய்ந்த குரல் அவருக்கு. அவர் இலங்கையின் முதலாவது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர். தமிழ்ப்பேசும் நல்லுலகின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர். முத்தமிழ் வித்தகர். ஆங்கில ஆசிரியராக, விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாக, அதிபராக, பேராசிரியராக, நூலாசிரியராக, துறவியாக, பன்முக ஆளுமை கொண்டு விளங்கினார். அதனிலும் மேலாக, கிழக்கிலங்கையின் தவப்புதல்வராகவும் இன, மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் எல்லோராலும் கௌரவிக்கப்பட்ட ஒரு மாமனிதராகவும் வாழ்ந்து இப்பூவுலகில் தன்பனி முடித்து 19.07.1947 இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

1. பிறந்த தினம் 03.05.1892 எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர்.

விபுலாநந்தரின் தந்தையார் பெயர் சின்னத்தம்பி சாமித்தம்பி. தாயார் பெயர் ராசகோபாலப்பிள்ளை கண்ணம்மை. அடிகளாரின் பிள்ளைப் பெயர் மயில்வாகனம் என்பதாகும். இவருக்கு அமிர்த வல்லி, மரகதவல்லி எனும் இரு சகோதரிகள்.

தனது மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியை வரங்முறையாகவும் நிறுவன ரீதியாக காரைதீவு தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் பெற்றுக்கொண்ட அவர் ஆங்கிலக் கல்வியை கல்முனை லீஸ் ஆங்கிலப் பாடசாலை (தற்போது கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலை) மட்டக்களப்பு புனித மிக்கல் கல்லூரி என்பவற்றிலும் பெற்றுக்கொண்டார். 1913இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றார். மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலும் திருகோண மலை ஆங்கிலக் கலாசாலையிலும் மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியால யத்திலும் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர் காங்கிரசின் மகாநாட்டுத் தலைவராக இருந்தபோது இலங்கை வந்த மகாத்மா காந்தியை 1927 இல் வரவேற்றார். இந்த இளைஞர் காங்கிரஸ்தான் தமிழ் அரசியல்கட்சிகளின் தொடக்கத்திற்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தது.²

விபுலாநந்த அடிகள் 1931ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவிலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தேர்வு பெறும் பெருமையைப் பெற்றார். அவ்வாறே 1943 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் முதல் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் என்ற பெருமை பெற்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணி செய்தபோது எத்திசையிலும் கணிப்புக்கு உட்படாதிருந்த எட்டயபுரக் கவிஞர் பாரதியை தமிழுலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் விபுலாநந்த அடிகளே.

ஆழந்த புலமையும் விஞ்ஞான நோக்கும் பன்மொழி ஆற்றலும் அவருக்கிருந்தது. அதனால் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க உரைகளை அவரால் ஆற்ற முடிந்தது. சஞ்சிகைகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார். பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இமயம்சென்று ‘பிரபுத்த பாரத’ போன்ற ஆங்கில சஞ்சிகைகளுக்கு ஆசிரியரானார். அவரின் பெரும்பணிகளால் மதங்களுமாமனி என்னும் நாடகத்தமிழ் நூல் நமக்குக் கிடைக்கலாயிற்று. ‘யாழ்நூல்’ மூலம் இசைத் தமிழில்

2. யோகநாதன், செ., ‘இன்றும் கேட்கும் குரல் விபுலாநந்தர்’, பக் - 26.

சாதனை செய்தார். இந்நால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்குமாயின் இசை விஞ்ஞானத்தின் கருஞ்சுலமாக உலகத்தால் இது அடையாளம் காணப்பட்டிருக்கும் என்பதுடன் இசை விஞ்ஞானியாகவும் இவர் அங்கீகாரம் பெற்றிருப்பார்.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்ற பாரதியாரின் நோக்கத்தைத் தன்னுள் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த அடிகளார் பெறுமதி வாய்ந்த மொழிபெயர்ப்புகளில் ஈடுபட்டார். வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் கவிதைகளை ‘பூஞ்சோலைக் காவலன்’ என்ற பெயரிலும் செக்ஸ்பியரின் நாடகப் பகுதிகள் சிலவற்றை அழகு தமிழிலும் மொழி பெயர்த்தார்.

கல்வித்துறைக்கென அவர் அளப்பெரிய பணிகளை ஆற்றினார். காரைதீவு சாரதா வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலயம் என்பன அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களாகும். மட்டக் களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட மாவட்டக் கல்விக் குழுவில் தலைமைசான்ற உறுப்பினராக இருந்து செயல்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில் இராமகிருஷ்ண சபையால் நடாத்தப் பட்ட இருபத்தாறு பாடசாலைகளை முகாமைத்துவம் செய்தார்.

ஆத்மீகப் பணியில் அவாக் கொண்டு 1924ம் ஆண்டு பெளர்ணயியில் குரு தீட்சை பெற்றுத் துறவியானார். அதன் பின்னரே சுவாமி விபுலாநந்தர் என அழைக்கப்படலானார். தமிழ்ப் பெரும்பணியிலும் ஆத்மீகத் திருப்பணியிலும் ஈடுபட்ட சுவாமி அவர்கள் அய்ம்பத்தைந்து வருடங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்து இவ்வுலகைவிட்டு நீங்கி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

விபுலாநந்த அடிகளாரிடம் இருந்த தமிழ் மூஸ்லிம் நேசம்பற்றிய தான் விடயங்களில் அவருக்கிருந்த சிந்தனை வெளிப்பாடு, ஈடுபாடு, சமரச முனைப்புகள், பரந்த சமூக நோக்கு என்பனபற்றிய மேலோட்ட மான தேடவின் தொகுப்பே இந்நாலாகும். தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டுமல்லாது தனக்குப் பின்னுள்ள சந்ததிகளும் தமக்கேயுரித்தான் கலாசார, பண்பாட்டு வாழ்வுக் கோலத்துடன் இன் நல்லுறவு பேணி வாழ அடிகளார் விரும்பினார் என்பதை நிறுவும்பாங்கிலேயே இந்நாலின் மையம் துணியப்பட்டுள்ளது.

அடிகளார் பற்றி

விபுலாநந்த அடிகளாரின் அய்ம்பத்தைந்து வருட உலக வாழ்க்கையில் ஏனைய இன உறவுகளோடு அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புகள்பற்றி பலரும் விதந்து பாராட்டியுள்ளனர். குறிப்பாக முஸ்லிம் மக்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த விருப்பம்பற்றி மிகுந்த சிலாகிப்புடன் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். அவரின்மீது கவிந்திருந்த சமூக, ஆளுமைத் தொடர்பு அவ்வாறான வாழ்வுமுறைக்குக் காரணமாய் அமைந்தன எனக் கொள்ளலாம். சமூகத்தின் பரந்துபட்ட ஒற்றுமைதான் உண்மை வாழ்வு என அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் அனுகுமுறையினால் மதத்தை யும் மற்றவரையும் மதிக்கும் உயரிய மானிடனாக அவர் வாழ்ந்து காட்டினார். குறிப்பாக இன், மத வேறுபாடுகளுக்கப்பால் மனிதநேய சமூகமொன்றைக் கட்டியெழுப்ப அவர் அரும்பாடுபட்டார். அதுபற்றிப் பல அறிஞர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பேராசிரியர் சி. மெளனகுரு அவர்கள் அடிகளாரின் வாழ்வு முறைபற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

‘விபுலாநந்த அடிகளாரின் இளமைக்கால வாழ்க்கையும் மட்டக் களப்புச் சூழலும் இராமகிருஸ்ன மடத் தொடர்பும் வேதாந்த ஞானமும் அவருக்கு சமூகப் பிரிவினைகளுக்கு எதிரான நோக்கங்களைக் கொடுத்தன. பிரிவுகள் இல்லாத, சாதி பேதங்கள் இல்லாத, வர்ண பேதங்கள் இல்லாத, இன பேதங்கள் இல்லாத, ஒரு மனித குலத்தையே விபுலாநந்தர் கனவு கண்டார் என்பதை அவரது எழுத்துக்கள் காட்டுகின்றன’¹

பேராசிரியரின் இக்கூற்று அடிகளாரின் முஸ்லிம்களுடனான வாழ்வுமுறையைத் தொட்டுக்காட்டும் அதேவேளை வேறுபாடுகள் இல்லாத ஒரு சமூகத்தையே விபுலாநந்தர் விரும்பினார் என்பதை மேற்படி நூலில் பல கட்டுரைகளில் அடிகளாரின் ஆளுமைப் பின்னணியை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

1. மெளனகுரு, எஸ்., ‘சவாயி விபுலாநந்தர்’, பக் 15, 18.

விபுலாநந்தர் காலத்தில் சிவாநந்தா வித்தியாலய விடுதியில் மூஸ்லிம் மாணவர்களுடன் ஒன்றாயிருந்து கல்வி கற்ற சுவாமி ஜீவனானந்தாஜி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

‘எல்லா மதத்தினரும் கூடுவோமே ஏகம் கடவுளென்று பாடு வோமே’ எனும் சமரச சன்மார்க்க நெறியில் நின்று மதத்தால் வேறு படினும் மொழியால் ஒன்றிணைந்த இரு சமூகத்தவரும் கற்று, வளர்ந்து, உயர்ந்து மக்கள் நலனுக்கு உழைக்க முன்னின்றனர்’²

அவரவர் மதத்தைப் பின்பற்றும் அதேவேளை மதங்களுக்கிடையிலான ஒரு பொதுமைப்பாட்டினை அரங்கேற்றும் களமாக, குறிப்பாக தமிழ் மாணவர்களும் மூஸ்லிம் மாணவர்களும் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்த ஒரு திடலாக சிவாநந்தா வித்தியாலயம் அக்காலை திகழ்ந்தது என்பதை இக்கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

‘மட்டக்களப்பு மாநாடு என்றால் அது மீண்பாடும் தேனாடு. சமூக வாழ்விலும் சமய வாழ்விலும் அரசியல் வாழ்விலும் ஓர் இணைப்பு வழியைப் பின்பற்றி நடக்கும் நாடு இந்நாடு. விபுலாநந்த அடிகளார் தோன்றுவதற்குப் பல நூற்றாண்டு காலத்தின் முன்பே இந்த வாழ்க்கை முறையில் இது பூரண வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. விபுலாநந்தரின் வருகையால் ஒரு புது உயிர்ப்பும் புது மலர்ச்சியும் புது மனமும் பிறந்ததென்றே சொல்லலாம்’ என தமிழ்நினரும் அடிகளாரின் நெருங்கிய மாணவனுமாகிய புலவர்மணி பெரியதம் பிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³

பண்டிதர் வீ.சி.கந்தையா எழுதிய ‘மட்டக்களப்பு தமிழகம்’ என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: ‘நிறைந்த குருபக்தி பூண்ட அடிகளாரது உள்ளத்திற் குடிகொண்ட ஆசிரியர்கள் மூவரும் வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். மெதடிஸ்த கிறிஸ்தவராக இருந்து கொண்டே சமய, சமரச நினைவுடன் வாழ்ந்துவந்த குஞ்சித்தம்பி உபாத்தியாயரும் கைவப்பழமான வைத்தியலிங்கதேசிகரும் கத்தோலிக்க சமயத் துறவியான பொனல் (Fr.Bonnel) சுவாமியாருமாகிய அம்மூன்று

2. கட்டுரை: எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் (பா.உ) அவர்களுக்கான பாராட்டு விழா மலர், 1992.

3. புலவர்மணி பெரியதம் பிப்பிள்ளை, ‘உள்ளதும் நல்லதும்’, பக 10.

பெரியோரதும் தொடர்புதான் சிறந்த சமய, சமரச ஞானியாக அடிகளாரை வளர்த்தெடுத்ததெனல் வேண்டும்⁴

விபுலாநந்த அடிகளாரின் தெளிந்த சிந்தனைக்கும் அறிவார்ந்த நடைமுறைக்கும் சமய, சமரச அணுகுமுறைக்கும் அவரின் இளமைக் காலத்தில் தொடர்புபட்டிருந்த சமயப் பெரியார்களும் காரணமாக இருந்தனர் எனச் சொல்வதுமட்டுமல்லாமல் ஆத்மீகம்பற்றிய கருத் தோட்டத்தையும் இக்கூற்று தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மட்டக்களப்பு சவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபைத் தலைவராக இருந்தபோது சிவாநந்தா அதிபர் மற்றும் மட்டக்களப்பு மாநகர முதல்வர் ஆகிய பதவிகளை வகித்தவருமான க. தியாகராஜா அவர்கள் கூறுகின்றார்.

'விபுலாநந்தர் பிறந்தமண், அக்கால சமூகச் சூழல், அவரது இளமைப் பராயம், இளமைக்கல்வி ஆகியவை அவரது சிந்தனைகளில், ஆக்க முயற்சிகளில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி இருந்தன. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி' 'எம்மதமும் சம்மதம்' இவை அடிகளாரது தாரக மந்திரங்கள். ஈழமும் தமிழ் பேசும் மக்களும் அவரது சிந்தனையில் ஒருமைப்பாடுடையதாகவே அமைந்திருந்தன. மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மலைநாடு ஆகியவை அவரது சிந்தனையில் வேறாக இருக்கவில்லை. தமிழர், சிங்களவர், இல்லாமியர் அவரது சிந்தனையில் வேறாக இருக்கவில்லை. ஆயினும் சமூகத்துறையில், இலக்கியத்துறையில் அவரது சிந்தனைகள் புதுமையாக, புரட்சி கரமானவையாக அமைந்திருந்தன'

'விபுலாநந்த அடிகளார் இல்லாம் மதத்திலும் மதக்கோட்பாடு களிலும் பெரும் மதிப்புள்ளவராக விளங்கியவர். இல்லாமிய சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் கருத்துக்களும் அன்னாரது மனதில் பெரும் ஈர்ப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தன. திருக்குர்ஆன் கருத்துக் களுக்கு பெரிதும் மதிப்பளித்தவர். அடிகளாருக்கு இருந்த அறபுமொழி ஞானம் இத்துறையில் அவருக்கு பெரிதும் உதவியாயிருந்துள்ளது.⁵

4. பண்டிதர் கந்தையா. வி. சி., 'மட்டக்களப்பு தமிழகம்', பக 306.

5. தியாகராஜா, கே., தலைமையுரை: சவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேரூரை - 'சவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள்' (03.05.1994).

தியாகராஜா அவர்களின் கூற்று அடிகளாரின் முஸ்லிம் தொடர்பு பற்றி தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது.

அடிகளார் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் சாதி, மத, பிரதேச வேறுபாடின்றி பல்வேறு துறை களிலும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்' என்று கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் கூறியுள்ளார்.⁶

வெறுமனே ஒரு சமயவாதியாக அல்லாமல் மொழிக்கும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்திற்கும் அவரின் பணி விரிந்து கிடந்தது என்பதை இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்கின்றோம்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளராகவும், சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் மேலதிக செயலாளராகவும் பணியாற்றிய எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்கள் தனது பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப் பைத்தியர்பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

'காலாட்டத்தில் மயில்வாகனனார் பிரபோத சைத்தன்யர் ஆகி சவாமி விபுலாநந்தரான பின்னர் தனது பிறந்தகமான காரைதீவுக்கு அடிக்கடி வருவதுண்டு. அவ்வேளைகளில் இராமகிருஷ்ணசங்கம் நடத்திய சாரதா வித்தியாலயத்துக்கு அருகில் உள்ள அநாதைகள் இல்லக் கட்டிடத்தில் ஓர் அறையில் தங்கியிருப்பார். அவர் அங்கு தங்கியிருக்கும்பொழுது அவரது தங்கையின் மகளான கண்ணம்மா அவரது நலன்களைக் கவனித்துக்கொள்வார். இவ்வாறான வேளைகளில் முத்தலிப் பைத்தியர் சவாமியைக் காணச்சென்று பலமணி நேரங்கள் மிக அந்தியோன்யமாகக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்?'

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி' எனக் கொண்டு எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டி வலிய முயற்சிகள் மேற்கொண்ட அவர் தமக்கென வாழ்ந்தார் அல்லர். ஒடுங்கிய சாதி, மத, இன, பிரதேச பேதங்களைக் கடந்தது அவரது பார்வை'⁷ என்று பேராசிரியர்

6. பாலசுந்தரம், இ.., கட்டுரை: 'யாழ்நூல் - ஓர் இசைத் தமிழ் ஆய்வுக் களஞ்சியம்', - 'ஓஸல்', மாசி 2008, பக 25.
7. ஜெமீல் எஸ்.எச்.எம்., 'காலச்சுவடுகள்', பக 28.
8. தில்லைநாதன், சி., கட்டுரை: 'சவாமி விபுலாநந்தருக்கு விழா எடுத்தல்' வவுனியா விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர், 1992.

சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தான் பிறந்து வளர்ந்த பூமியின் சகோதர மூஸ்விம் மக்களோடு அடிகளார் நெருக்கமான உறவு பூண்டிருந்தார் என்பதை இதன்மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தவரும் முதலாவது மூஸ்விம் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தருமான எ.எம்.எ. அலீஸ் அவர்கள் விபுலாநந்த அடிகளாருடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்தவர். அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

'கிழக்கு மாகாணத்தைப் பற்றிய அவரது அறிவையும் அநுபவத் தையும் கொண்டு அப்பகுதி மக்களுக்கு மத, இன, சாதி வேறுபாடு களின்றித் தமது சமய முன்னேற்றத்திற்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமுதாய எழுச்சிக்குமான அவசர உதவிகள் தேவைப்படுகின்றன எனக்கருதினார். இதற்கான தலைமைத்துவம் கல்வி அறிவுள்ள சமயப் பற்றுள்ள தூய மனமுடையவர்களிடம் இருந்தே வரமுடியும் என நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்'⁹

விபுலாநந்தரின் வாழ்வுமுறை நோக்கு எத்தகையது என்பதை மேற்படி கூற்று தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

விபுலாநந்த அடிகளின் சமயங்கடந்த பரந்த நோக்கு, சமரச சன்மார்க்க அணுகுமுறை, புரிதலுடனான வாழ்வு என அவரின் சமூகப் பணியினையும் விரிந்து கிடந்த பொதுநலப் பார்வையினையும் அறிஞர்களின் இக் கூற்றுக்களால் நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இங்கு அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் எல்லாமே கவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களின் இன, மத, பேதங்கடந்த மனிதநேய உறவுகளைச் சிறப்பாக எடுத்து விளக்கவல்லன.

9. ஜெமீல் எஸ்.எச்.எம்., 'காலச்சுவடுகள்', பக் 100.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பார்வையில் அடிகளார்

புலமைழுடாக மக்களால் நன்றாகவே அறியப்பட்டிருந்தவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள். அவரின் ஆளுமையும் ஆற்றலும் இன்னு மொருவரால் பிரதியீடு செய்யப்பட முடியாதது எனக்கருதப்படு கின்றது. வரலாறு, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, பத்திரிகையியல், பெண்ணியம், சினிமா, பொருளாதாரம், சமூகவியல், அரசியல் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் சிவத்தம்பி அவர்கள் தனது ஆளுமையை வெளிக்காட்டியவர். 73 நூல்களையும் 200க்கு மேற்பட்ட உலகத் தரம் வாய்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். எத்துறை சார்ந்தும் ஆழமான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் வல்லமை வாய்க்கப் பெற்றவர். அவரின் ஆய்வுமுறை தனித்துவமானது. மற்றவர்களால் கண்டுகொள்ளப்படாத பல விடயங்கள் இவரின் ஆய்வுமுறைகளால் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன.

விபுலாநந்தர் பற்றியும் அவர் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசியும் எழுதியும் உள்ளார். மட்டக்களப்பு விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை சுவாமிகளின் 102 வது பிறந்த நாள் நினைவுப் பேருரை ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. உரையாற்றுவதற்கென பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இந்த நினைவுப் பேருரையின்போது 'சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள்' என்ற தலைப்பில் அவர் உரையாற்றினார். அந்த உரையிலிருந்து விபுலாநந்தரின் முஸ்லிம் தொடர்புகள்பற்றியும் சமயம் கடந்த சமரச சிந்தனை நெறிகள்பற்றியும் அவரால் கூறப்பட்டவை மட்டுமே இங்கு எடுத்தாளப்படுகின்றன.¹

1. மேற்படி நினைவுப் பேருரையானது மட்டக்களப்பு ஆணைப்பற்றி மகளிர் வித்தியாலய மண்டபத்தில் 03.05.1994 இல் நடைபெற்றது. நிகழ்வுக்கு திரு.கே.தியாகராஜா தலைமை தாங்கினார். இவ்வரையானது பின்னர் துணைச் செயலாளர் காசுபதி நடராசா அவர்களினால் தொகுக்கப்பட்டு அச்சுருவில் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலிருந்தே மேற்படி குறிப்பிட்ட மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

விபுலாநந்தர்பற்றிய தன்னுடைய பார்வையை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் பின்வருமாறு ஆரம்பித்தார்:

'முதலாவதாக, விபுலாநந்தர் கிழக்கிலங்கையின் மைந்தன். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டைச் சுட்டுகின்ற சின்னமாகி எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு சின்னமாக சுவாமி விபுலாநந்தர் விளங்குகின்றார் என்பதாகும்.'

'சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தை அவர் அமைத்த முறைமை, அதை அவர் கருக்கொண்ட முறைமை, மனித சமத்துவ, இன சமத்துவ உணர்வு எவ்வாறு தொழிற்பட்டது என்பதைக் காட்டுகின்றது.'²

கல்லடி சிவாநந்தாக் கல்லூரியின் வரலாறு என்பது சுவாமிகளின் தெளிந்த சிந்தனையின் பிரயோக பீடமாக அமைக்கப்பட்டது என்பதையே மேற்படி கூற்று நமக்குத் தெளிவாகச் சொல்கின்றது.

அடிகளார் மட்டக்களப்புப் புலமை வரலாற்றில் இடம்பெறுகின்ற அளவுக்கு யாழ்ப்பாணத்துப் புலமை வரலாற்றிலும் இடம் பெறுவார். இவர் தமது யாழ்நூலை இருந்து எழுதிய இடங்களில் ஒன்று மலைய கத்து ஒரு தோட்டப்பகுதியாகும். அவருடைய நண்பர் ஒருவருடைய தோட்டத்திலிருந்தே அதனைச் செய்தார். தமிழ்ப் பேசும் மக்களிடையே மூஸ்லிம்களோடு அவர் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்தார். உதாரணமாக எ.எம்.எ. அலீஸோடு அவருக்கு நிறைந்த சடுபாடு இருந்தது. தன்னுடைய குழந்தைகள் இல்லத்திலே எத்தனையோ மூஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு அவர் இடம் கொடுத்தார். இதனால் ஈழத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களுடைய ஒருமைப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்ற மிகப் பெரிய சின்னமாக விபுலாநந்தர் திகழ்கின்றார்'³

கிழக்கிலங்கையின் மைந்தன் என்றும் ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுடைய ஒருமைப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்ற மிகப்பெரிய சின்னம் என்றும் விபுலாநந்தரை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதன் பின்னணி என்ன? விபுலாநந்தர் எல்லா இன மக்களோடும் குறிப்பாக மூஸ்லிம் மக்களோடு அவர் நெருக்கமான தொடர்பில் இருந்தார் என்பதையே மேற்படி உரையில் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

-
2. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, கா., நினைவுப் பேருரை 'சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள்', 03.05.1994.
 3. மேற்படி நூல்.

மேலும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றுபற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். அந்தக் கட்டுரை 'புதிய யுகமொன்றின் வாயிலில்' (on the threshold of a new era) என்ற தலைப்பில் 'பிரபுத்த பாரத' என்ற சஞ்சி கையின் 45 வது வருடத் தொடக்க இதழில் பிரசரமாகியிருந்தது.

'மதங்களிடையே உலகநிலைப்பட்ட நட்புறவு கொண்டுவரப்படு வதற்கு இது (சமயப் பொறுதி உணர்வு) தான் உண்மையான வாய்பாடு ஆகும். இந்த முறைமைதான் மனிதர்களிடையே சமாதானத்தையும் மனித உறவுகளிலே நீதியையும் இன்னொலுந்ற ஒரு உலகுக்கு ஓர் ஒழுங்கமைதியையும் தரும். இவற்றுள்ளும் மனித உறவுகளிலே நீதி என்பதுதான் திறவுகோலாக அமைவது. ஏனெனில் அது ஏற்பட்டால் மற்றைய இரண்டும் இயல்பாகவே பின்வந்து சேரும்'

அடிகளாரின் தனித்துவமான சிறப்பு அவரது மிகப்பரந்த சமூக நோக்காகும். எந்தவொரு வேறுபாடுமின்றி ஒற்றுமைப்பட்ட சமூகம் ஒன்றையே அவர் மனம் வேண்டி நின்றது. அதற்காகவே உலக மதங்களுக்கிடையே நட்புறவு நிலைநாட்டப்படுதல் வேண்டுமென்றார்.

உலக மதங்களுக்கிடையே நட்புறவு கொண்டுவரப்படவேண்டுமெனில் நீதி நிலைநாட்டப்படுதல் வேண்டும். அது முதன்மைப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பதன் மூலம் எல்லா மதத்தவரிடையேயும் நட்புறவு நிலைநாட்டப்படுதலின் அவசியம் பற்றிய விபுலாநந்தரின் மன உந்துதலையே இங்கு சிவத்தம்பி அவர்கள் கோடிட்டுக்காட்டியுள்ளார்.

'முகம்மது நபி அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலே திருநாவுக்கரசு நாயனார் தமிழ்நாட்டிலே தமது பணியைச் செய்கின்றார்' என்று விபுலாநந்த அடிகள் இரண்டு மூன்று இடங்களில் சொல்லியுள்ளார்⁴ என்ற இன்னுமொரு விடயத்தையும் பேராசிரியர் தன்னுடைய உரையிலே தொட்டுக் காட்டினார்.

'தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வடநாட்டிற்குப் பரவிய வரங்முறை' என்ற விபுலாநந்தர் எழுதிய கட்டுரையில் இந்தக் குறிப்பு உள்ளதாகச் சொன்னார். அக்கட்டுரையில் சுவாமிகள் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

4. மேற்படி நூல்

5. மேற்படி நூல்

'முகம்மது நபி அவர்கள் அரேபிய நாட்டில் தோன்றிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் (கி.பி.574 - 655) அன்பு கலந்த ஞானப் பாடல்களை உலகிற்கு நல்கினார்கள்.'⁶

தமிழ்நாட்டின் பக்தி இலக்கியம்பற்றிப் பேசவந்த சவாமிகள் முகம்மது நபி அவர்களைத் தொடர்புபடுத்தி உலகளாவிய பக்தி இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவதை இங்கு அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

'ஆங்கிலவாணி' என்ற மற்றுமொரு கட்டுரையில் விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய விடயம்பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

'திருநாவுக்கரசு சவாமிகள் நமது நாட்டில் இருந்த காலம்தான் அரபு நாட்டு மக்கமா நகரிலே முகம்மது நபி அவர்கள் அவதரித்தார்கள். அவரின் சிஸ்ய பரம்பரையில் வந்தோர் மேற்கேயுள்ள பல நாடுகளிலே ஆட்சி புரிந்ததோடு அறிவொளியும் பரப்பினார்கள்'⁷

இஸ்லாத்தின் வரவினால் உலகெங்கும் ஏற்பட்ட அறிவு வளர்ச்சி யின் தாக்கத்தையே இங்கு அடிகளார் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் விபுலாநந்தரினது பார்வைப் பரப்பு உலகளாவியது என்பதுவும் அது இஸ்லாம்பற்றி தெளிவாகவே அறிந்திருந்தது என்பதுவுமாகும். விபுலாநந்தர் எழுதிய மேற்படி இரண்டு கட்டுரைகளினுடாக இத ணையே தன்னுடைய உரையில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவத்தம்பி அவர்கள் தனது உரையை பின்வருமாறு தொடர்ந்தார்:

'அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை நோக்கும்போது இந்து மதத்தின் மிக நவீனமான சந்தியாசியாக இருக்கின்ற அதேவேளை ஆகமச் சார்பற்ற பண்பாடு ஒன்றினுடைய குழந்தையாகவும் அந்தத் தமிழ் உலகிலே அந்தச் சூழலிலே வாழுகின்ற ஒருவனாகவும் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்தமையையும் நாங்கள் பல விடயங்களிலே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவேதான் கிழக்கிலங்கையின் மைந்தன் என்பது மிகமுக்கியமான ஒரு விடயம் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.'⁸

இங்கே ஆகமச்சார்பற்ற பண்பாடு ஒன்றினுடைய குழந்தை என்பதன் மூலம் மத வேறுபாடுகளற்ற ஒரு சூழ்நிலையை வரித்து

-
6. மேற்படி நூல்.
 7. மேற்படி நூல்.
 8. மேற்படி நூல்.

விபுலாநந்தர் வாழ்ந்தார் என்பதாகும். அதாவது மதங்களுக்கிடையே வேறுபாடற் ஒரு பொதுப் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு குழந்தையாகவே விபுலாநந்தரை பேராசிரியர் பார்க்கின்றார்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் விபுலாநந்தர் ஒரு சமூக சேவையாளன் என்ற இன்னுமொரு வகிபங்கினையும் சிவத்தம்பி அவர்கள் விளக்கிக் கூறினார்.

'இந்தப் பணியினை அவர் ஆற்றியபொழுது அவர் தலைசிறந்த ஒரு சமூக சேவையாளனாக விளங்கினார். மக்களிடையே காணப் படுகின்ற சமவீனங்களை, அசமத்துவங்களை அகற்றுகின்ற சீர்திருத்த வேலைகளிலே அவர் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது மிகமிக முக்கியமான தொரு உண்மையாகும். அதனைத் தன்னுடைய மிகமுக்கியமான பணியாகக் கொண்டிருந்தார்'⁹

'மக்களிடையே காணப்படுகின்ற சமவீனங்களை, அசமத்துவங்களை அகற்றுகின்ற சீர்திருத்த வேலைகளிலே அடிகளார் ஈடுபட்டார்' என்பதன் மூலம் தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களிடையே அவர் ஒரு இணைப்புப் பாலமாக திகழ்ந்தார் என்பதையே பேராசிரியர் கட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இறுதியாக தன்னுடைய உரையைப் பின்வருமாறு முடித்துக் கொண்டார்:

'தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் சுலவரினதும் பண்பட்ட வாழ்வில் முக்கிய முள்ள ஒருவராக இந்த நூற்றாண்டில் தனது பெயரைப் பொறித்துக் கொண்டவர் விபுலாநந்த அடிகளார். இது பெருமைக்குரிய ஒரு விடயமாகும்.'¹⁰

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் 1994 இல் நிகழ்த்திய நீண்ட நினைவுச் சொற்பொழிவொன்றிலிருந்து மட்டுமே மேற்படி கூற்றுக்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. விபுலாநந்த அடிகளாரின் சிந்தனை, நடைமுறை வாழ்க்கை, தமிழ்ப்பேசும் மக்களுடன் தொடர்புபட்டிருந்த செயற்பாடுகள் என்பனவற்றின் ஊடாக மூஸ்லிம் சமூகத்தினருடன் அவர் கொண்டிருந்த உறவுகள் பற்றியும் இனநல்லுறவைப் பேணும் பன்முகத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் அவரின் உரை நன்கு விளக்குகின்றது.

9. மேற்படி நூல்.

10. மேற்படி நூல்.

அடிகளாரை அண்மித்திருந்த சூழல்

சுவாமிகள் உயிர் வாழ்ந்த காலத்தைக் கவனத்திற் கொண்டால் அக்கால கட்டத்தின் புவியியல் அமைப்பு, அரசியல் போக்கு என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்ளுதலின் ஊடாக இனங்களுக்கிடையே சுமுகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தப் பணி புரிந்துள்ளார் என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

புவியியல் அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் கிழக்கு மாகாணத்தின் முஸ்லிம் கிராமங்களும் தமிழ்க் கிராமங்களும் மிகவும் அந்தியோன்யமான முறையில் அமைந்திருந்தன. இதுபற்றி ‘பிட்டும் தேங்காய்ப்பூவும்போல’ என்று காலங்காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக மருதமுனையிலிருந்து பொத்துவில் ஈறாக முஸ்லிம் கிராமங்களும் தமிழ்க் கிராமங்களும் அடுத்தடுத்து அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். தமிழ், முஸ்லிம் கிராமங்கள் ஒரே மொழியைப் பேசி இன் செளிண்யமாக வாழும் சூழ்நிலை காணப்பட்டது. சிறுசிறு சச்சரவுகள் பெரும் தீயாக மாறவில்லை. பிரதேச வேறுபாடுகள் தலைதூக்கவில்லை. அக்காலகட்டங்களில் இருந்த அறிவுஜீவிகளின் அனுகுமுறைகளும் வழிகாட்டல்களுமே இனங்களுக்கிடையில் இவ்வாறானதொரு நற்சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

எனவே கிழக்கிலங்கையில் வாழ்ந்த விபுலாநந்த அடிகளாரின் செயற்பாடுகள் அமைதியானதொரு புவியியல் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தின என்ற முடிவுக்கே நாம் வரவேண்டியுள்ளது.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் காலத்தைய அரசியல் நிலவரங்களை சுற்று ஆழமாக நோக்க வேண்டியுள்ளது. அதனால் பின்வரும் விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய தேவை நமக்கு ஏற்படுகின்றது.

போத்துக்கேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதுடன் சுதேசிகளின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. போத்துக்கேயரின் பின்னர் ஒல்லாந்தரும் அதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயரும் இலங்கையை ஆட்சி செய்தனர்.

1796-1948 வரை ஆங்கிலேயரின் ஆளுகையின்கீழ் இலங்கை இருந்தது. இலங்கையைக் கைப்பற்றி தனது முடியாட்சியின் நிர்வாகத் தின் கீழ் கொண்டு வந்த ஆங்கிலேயர் தமது ஆட்சிமுறையொன்றினை இங்கு நிறுவ விரும்பினர்.

எனவே கோல்புறாக் என்பவர் தலைமையில் ஆணைக்குமு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. அக்குமு சில சிபார்சுகளைச் செய்தது. இந்தச் சிபார்சுகள் 1833-1931 வரை நடைமுறையில் இருந்தன. அவ்வாரே 1931-1947 வரை டொனமூர் அரசியல் அமைப்புச் சிபார்சுகள் நடைமுறைக்கு வந்தன. விபுலாநந்தரின் பிறப்பும் அவரின் வாழ் வியவின் மிகமுக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டங்களும் இக்காலப் பகுதி களிலேயே இடம்பெற்றன.

சட்டவாக்கசபை என ஒன்றும் சட்டநிர்வாகசபை என ஒன்றுமாக இரு சபைகளை நிறுவவேண்டும் என்பது கோல்புறாக் ஆணைக்குமுனின் சிபார்சுகளில் முக்கியமானது.

இந்தச் சீர்திருத்தத்தின்பேரில் 1833 இல் அங்கத்தினர்கள் நியமன முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். விபுலாநந்தர் பதினெட்டு வயதினராய் இருந்தபோது 1910 ஆம் ஆண்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை உறுப்பினர்கள் இன்றீதியான தேர்தல் ஒன்றின்மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்தத் தேர்தலின்போது வயது, எழுத்தறிவு, வசிப்பிடம், வருமானம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

முழுநாட்டினதும் மொத்த சனத்தொகையில் நான்கு சத வீதத் தினரே வாக்களிக்கத் தகுதி பெற்றிருந்தனர். இந்த நிலையில்தான் கோல்புறாக் அரசியல் நிர்வாகமுறைமையில் மக்கள் அதிருப்பி கொள்ளத் தொடங்கினர். எனவே கோல்புறாக் சிபார்சின் அடிப்படையிலான அரசியல் நிர்வாக முறைமை 1931 இல் நீக்கப்பட்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக டொனமூர் என்பவர் தலைமையிலான ஒரு குழுவினரின் சிபார்சுகள் நடைமுறைக்கு வந்தன. அவற்றில் பின்வரும் மூன்று சிபார்சுகளும் மிகமுக்கியமானவையாகும்.

1. நடைமுறையில் இருந்து வந்த சட்டவாக்கசபை, சட்டநிர்வாகசபை என்பன நீக்கப்பட்டு அரசு சபை உருவாக்கப்பட்டமை.

2. சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டமை. இதன்மூலம் பிரித்தானி யரின் முடியாட்சியின் கீழிருந்த ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட முதல் நாடு இலங்கை என்ற பெருமையைப் பெற்றது.
3. இனவாரியான பிரதிநிதித்துவமுறை நீக்கப்பட்டு தொகுதி வாரியான பிரதிநிதித்துவமுறை அமூலுக்கு வந்தமை.

இலங்கையின் தேசிய அரசியலில் இத்தனை மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் உலக ரீதியான அரசியல் ஒழுங்கிலும் மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. இரண்டு உலக மகாயுத்தங்கள் இடம்பெற்றமை அதில் குறிப்பிடத்தக்கது. 1914 இல் முதலாவது உலக மகாயுத்தமும்¹ 1939 இல் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தமும் ஆரம்பமாகின.

இன்ரீதியான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், பின்னர் தொகுதி வாரியான பிரதிநிதித்துவம், சர்வசன வாக்குரிமை, 1915இல் ஏற்பட்ட சிங்கள மூஸ்லிம் இனக்கலவரம், அரசியல்ரீதியான சிபார்சுகளும் மாற்றங்களும் மற்றும் உலக மகாயுத்தங்கள் என்பன விபுலாநந்த அடிகளாரின் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் ஆளுமை உருவாக்கத்திலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கும் என்பதில் அய்யமில்லை.

தேசியரீதியிலும் உலகரீதியிலும் இவ்வாறான அரசியல் மாற்றங்கள் இடம்பெறுகையில் அவரின் வயது பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. விபுலாநந்தரின் பதினெட்டு வயதிற்கும் அய்ம்பத்தைந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே இவ்வாறான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே விபுலாநந்தரின் இனங்களுக்கிடையிலான சமரசப் புரிந்துணர்வுக்கு அன்றைய புவியியல் மற்றும் அரசியல் சூழ்நிலைகள் வித்திட்டுள்ளன எனக் கொள்ளுதல் மிகக் நியாயமே.

1. பிறந்த தேசத்தின் நலனைக் கவனத்திற்கொண்ட அடிகளார் முதலாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஆங்கிலேயருக்கு உதவியாக கரையோரக் காவல் படையில் ஒரு அதிகாரியாகப் பணி பரிந்தார். விரிந்துபட்ட தேசிய உணர்வு கொண்ட ஒருவராக இங்கே விபுலாநந்தரைக் காணலாம்.

கிழக்கிலங்கையும் அரசியல் நிலைப்பாடுகளும்

தேசியர்த்தியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய அரசியல் மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்ககையில் கிழக்கில் இன்னுமொருவகை யிலான களாநிலவரம் காணப்பட்டது. விபுலாநந்தர் வாழ்ந்த மட்டக் களப்புத் தெற்கு தேர்தல் தொகுதியில் மூஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து தேர்தலுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

சர்வசன வாக்குரிமை கிடைக்கப் பெற்று முதலாவது தேர்தல் 1931 இல் இடம்பெற்றது. மட்டக்களப்புத் தெற்கு தேர்தல் தொகுதியில் ஒரு மூஸ்லிமும் ஒரு தமிழரும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்துப் போட்டி யிட்டனர். மட்டக்களப்புத் தெற்கு தேர்தல் தொகுதி என்பது மிகவும் விசாலமானது. மட்டக்களப்புக் கல்லடிப் பாலத்திலிருந்து மொனரா கலை மாவட்ட எல்லையிலுள்ள கும்புக்கண் ஓயா வரை நீண்டிருந்தது. மேற்குத் திசையில் விந்தனைப்பற்றுவரை அதன் எல்லை பரந்திருந்தது. மூஸ்லிம்கள் சார்பாக மாக்கான் மாக்கார் என்பவரும் தமிழர்கள் சார்பாக ஈ.ஆர். தமிழிழுத்து என்பவரும் போட்டியிட்டனர். தமிழிழுத்து என்பவர் கிழக்கு மாகாணத்தில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்ற அட்வகேட் ஆவார். இவர் சட்டவாக்கசபை அங்கத்தவராக இருந்தவேளையில் மட்டக்களப்பு புகையிரதப் பாதை அமைப்பதிலும் கல்லடிப் பாலத்தைக் கட்டுவிப்பதிலும் மிகவும் முன்னின்று உழைத்தவர். மூஸ்லிம்கள் சார்பாகப் போட்டியிட்ட மாக்கான் மாக்கார் என்பவர் கொழும்பிலிருந்து தேர்தலுக்காக இங்கு வந்தவர்.

இந்தநிலையில் மாக்கான் மாக்கார் 15145 வாக்குகளைப்பெற தமிழிழுத்து 12508 வாக்குகளைப் பெற்றார். 2637 மேலதிக வாக்கு களால் மாக்கான் மாக்கார் வெற்றியீட்டினார். இத்தேர்தலில் கணிசமான தமிழர்கள் மூஸ்லிம் வேட்பாளருக்கு வாக்களித்ததால் மூஸ்லிம் அபேட்சகர் வெற்றிபெற ஏதுவாயிற்று.¹ மூஸ்லிம் வேட்பாளர், தமிழ் வேட்பாளர் என்ற வேறுபாடின்றி மக்கள் வாக்களித்துள்ளனர்.

1. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் மூஸ்லிம்கள், பக் 20.

இதே மட்டக்களப்புத் தெற்கு தேர்தல்தொகுதிக்கு 1936 இல் இடம்பெற்ற தேர்தலில் ஒரு தமிழரும் இரண்டு மூஸ்லிம்களும் போட்டி யிட்டனர். எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் என்பவர் தமிழர் சார்பாகப் போட்டி யிட்டார். அய்ம்பது வீதத்திற்கும் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்று எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் வெற்றி பெற்றார். விபுலாநந்தர் காலத்தில் வேட்பாளர்கள் மூஸ்லிம்களாகவோ தமிழர்களாகவோ இருந்தாலும் இன வேறுபாடு பாராது மக்கள் வாக்களித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

1936 தேர்தலில் அரசசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட எஸ்.ஓ. கனகரத்தினம் 1938ல் காலமானதைத் தொடர்ந்து இடைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் ஒரு மூஸ்லிம் வேட்பாளரும் எஸ். தர்மரத்தினம் என்பரும் போட்டியிட்டனர். தர்மரத்தினம் வெற்றி பெற்றார். அட்டாளச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு நிலத் தினை வழங்கிய இருவருள் ஒருவரே எஸ். தர்மரத்தினம் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.²

'மட்டக்களப்பு வடக்கு அரசசபைத் தொகுதிக்கு 1943இல் இடம் பெற்ற இடைத்தேர்தலில் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த செல்வாக்குமிக்க தமிழ் வன்னிமைகளும் விபுலாநந்தரின் ஆசியுடன் வீ. நல்லையா என்பவரும் மிழுளார் என்ற முக்கிய மூஸ்லிம் ஒருவரும் போட்டி யிட்டனர். வீ. நல்லையா சவாமி விபுலாநந்தரின் நெருங்கிய நண்பர். இக்காரணத்தினால் மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கேயிருந்து பல மூஸ்லிம் சமயத் தலைவர்களும் ஊர்ப் பெரியவர்களும் தேர்தல் நடை பெற்ற பிரதேசத்திற்குச் சென்று நல்லையா என்பவருக்கு ஆதரவாக பிரச் சார் வேலைகளில் ஈடுபட்டதோடு ஏறாலூர், ஓட்டமாவடி, முதூர், கிண்ணியா ஆகிய பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மூஸ்லிம்கள் நல்லையாவுக்கு வாக்களித்து வெற்றிபெறச் செய்தனர்' என்று இன்றுங்கூட எமது முன்னோர்கள் கூறுகின்றனர். '1940 முதல் ஒரு தசாப்தம் கிழக் கிலங்கையின் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பவராக திரு. நல்லையா திகழ்ந்தார். மூஸ்லிம் மக்களின் பேராதரவையும் அவர் பெற்றார்'

2. ஜெமீல். எஸ்.எச்.எம்., இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் மூஸ்லிம்கள், பக் - 22

என்ற ஒரு குறிப்பு 'விபுலாநந்த தரிசனம்' என்ற நூலிலும் சொல்லப் பட்டுள்ளது.³

திரு.வீ. நல்லையா அவர்கள் அட்டாளச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் முதலாவது அதிபர் என்பதற்காக மட்டு மல்லாமல் அவர் விபுலாநந்தருக்கு மிக நெருக்கத்தில் இருந்தார் என்பதற்காகவும் முஸ்லிம்கள் அவரை ஆதரித்தனர். விபுலாநந்தர் காலத்து அரசியல் இவ்விதம் ஒற்றுமைப்பட்ட அரசியலாகத்தான் காணப்பட்டது.

மேலே எடுத்துக் கூறப்பட்ட புவியியல் மற்றும் அரசியல் குழ் நிலைகளை கவனத்திற்கொண்டால் சவாமி விபுலாநந்தரின் காலத்தில் அடுத்தடுத்த தமிழ் முஸ்லிம் கிராமங்கள் அமைதி பேணியநிலையில் அவரின் மறைவின் பின்னரான காலத்தில் நிலைமை தலைகீழாக மாறியது ஏன்? என்ற கேள்வியை முன்வைக்கும்போது தான் விபுலாநந்தரின் ஒற்றுமைக்கான பங்களிப்பு ஒளி பாய்ச்சுகின்றது. புவியியல் ரீதியாக அடுத்தடுத்த முஸ்லிம் தமிழ்க் கிராமங்கள்தானே மிக அண்மைக் காலத்தில் ஒன்றையொன்று முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டன. இவற்றை விளங்கிக்கொண்டால் விபுலாநந்தரின் இன உறவுக்கான பங்களிப்பை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறு விபுலாநந்தர் காலத்தில் இனரீதியான மற்றும் பிரதேச வாரியான அரசு பிரதிநிதித்துவங்களும் தேர்தல்முறைகளும் ஒற்றுமைப் பட்டு ஒரே குடையின்கீழ் பயணித்தபோது அவரின் மறைவின் பின்னரான காலத்தில் அதே இனவிகிதாசார, பிரதேசரீதியிலான அங்கத்துவத்திற்காக இரு இனங்களும் மோதிக் கொள்வது ஏன்?

சவாமிகளின் இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமைக்கும் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பிற்கும் தற்போதைய சந்தர்ப்பவாத அரசியல் தலைமைகள் ஊறு விளைவித்ததே காரணம் எனலாம்.

3. சிவசுப்பிரமணியம், வ., 'விபுலாநந்த தரிசனம்', பக் 64.

விபுலாநந்தரின் வாழ்வமுறை

விபுலாநந்த அடிகளார் தமிழ், முஸ்லிம் உறவைக் கட்டியெழுப்ப மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டமைக்கான அடையாளங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலுக்காக அவர் பிறந்து வளர்ந்த பிரதேசமும் குழலும், கல்வி தொடர்பாக அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு, பன்மொழி தொடர் பிலான அவரின் ஈடுபாடு, ஏனைய இனத்தவருடன் அவர் கொண்டிருந்த நட்பும் உறவும், சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் காட்டிய ஆர்வம் என்பவற்றின்மீதான பார்வை அவரின் சிந்தனைப் போக்கினைத் தெரிந்துகொள்ள பெரிதும் உதவும்.

அடிகளார் வாழ்ந்த பிரதேசம்

இலங்கையின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் சாய்ந்தமருது, காரைதீவு என்பன தொன்மையும் சிறப்பும் வாய்ந்த இரு பெரும் ஊர்களாகும். சாய்ந்தமருதில் முஸ்லிம்களும் காரைதீவில் தமிழர்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சாய்ந்தமருதின் தென் எல்லையிலிருந்து கூப்பிடு தூரத்தில் காரைதீவில்தான் விபுலாநந்த அடிகளார் பிறந்தார். காரைதீவைச் சுற்றிலும் முஸ்லிம் பிரதேசங்களே உள்ளன. வடக்கே சாய்ந்தமருது, மாளிகைக் காடு என்ற முஸ்லிம் பிரதேசம் உள்ளது. தெற்கே நிந்தலூர், மேற்கே மாவடிப்பள்ளி, சம்மாந்துறை ஆகிய முஸ்லிம்கள் வாழும் ஊர்கள் அமைந்துள்ளன. இந்தப் புவியியல் அமைப்புமுறையும் விபுலாநந்தரின் எதிர்கால இன ஜக்கிய வாழ்வு முறைக்கு அடிகோவியது எனலாம். இது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இளம்பராயத்தில் அடிகளாரும் தமது ஒத்த வயதினரான முஸ்லிம் பிள்ளைகளும் ஓன்றுகூடி விளையாடும் நன்பர்களாயிருந்துள்ளனர். காரைதீவின் வடக்குப்புறமாக அமைந்துள்ள சாய்ந்தமருது என்ற பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர் முத்தலிபு வைத்தியர். இவருடன் சிறுவயது முதலே அடிகளார் நட்புறவுடன் பழகி வந்துள்ளார்.¹

1. ஜூமீல், எஸ்.எச்.எம்., காலச்சுவடுகள், பக் 28.

இந்து கலாசார அமைச்சின் பிரதிப்பணிப்பாளராகவிருந்த ஏ.எம். நல்லியா அவர்களின் பாட்டனார் சுலைமாலெவ்வைவோடி. நிந்தலூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் அடிகளாரின் தந்தையுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு காரணமாக சுவாமிகள்பற்றியும் அவரின் கல்விப்பணி, சமூக சேவை என்பவைபற்றியும் தொடர்புள்ளவராக இருந்துள்ளார்.²

தமிழ் மூஸ்லிம் உறவைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஈடுபட்டமைக்கு இவ்வாறான இளம்பராய் நட்புகள் அடிகோலியிருக்கலாம் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. சாய்ந்தமருது, காரைதீவு என்பவற்றுக்கிடையே சாய்ந்தமருது மக்களைக் குடியிருப்பாளர்களாகக் கொண்ட 'மாளிகைக்காடு' என்னும் குடியேற்றக் கிராமம் உள்ளது. 'மாளிகைக்காடு' என்ற இப்பெயர் வந்ததுபற்றி பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

'காரைதீவின் வடகோடியிலுள்ள 'மாளிகைக்காடு' என்னும் மூஸ்லிம்கள் வாழும் கிராமம் முதலில் சுவாமி விபுலாநந்தரினால் 'மளிகைக்கடை' என அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் 'மளிகைக்கடை' மருவி மாளிகைக்காடு எனப் பெயர் வரலாயிற்று'³

இதுபற்றி வேறொரு கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதாவது 'மளிகைக்கடை' என்ற பெயரே காலாகாலத்தில் மாளிகைக்காடு என மாறியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் மேற்கூறிய மளிகைக்கடைகள் உருவாவதற்கு முன்பே இப்பகுதியை 'மாளிகைக்காடு' என அழைத்திருக்கிறார்கள்⁴.

விபுலாநந்தரின் இளமைக் காலத்தில் கண்ணகி வழக்குரைகாதை மீதிருந்த ஆர்வம் சிலப்பதிகாரத்தில் பெருவிருப்பை ஏற்படுத்தி அவர் மனதினுள் கிடந்து வளர்ந்ததன் விளைவாகவே அவரது இறுதிக் காலத்தில் யாழ்நூல் உருவாகக் காரணமாகி இருந்திருக்கலாம் என்று கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு கண்ணகி வழக்குரைகாதை மற்றும் கூத்துகள் என்பன பக்தி சிரத்தையோடு காரைதீவில் கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்தில் இடம்பெறுவது வழக்கம். இந்த ஆலய நிகழ்வுகளைப் பார்ப்பதற்கென அயற்கிராமத்தைச் சேர்ந்த மூஸ்லிம்களும் கூடுவதுண்டு. இந்த நிகழ்வுக்

2. நல்லியா, ஏ.எம்., 'மூஸ்லிம் நேசர் சுவாமி விபுலாநந்தர்', சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேரூரை - 6 (25.09.1994), பக்க 39.
3. 'காரணீகம்' காரைதீவு பிரதேச செயலக கலாச்சார விழா மலர் -2009, பக் 42.
4. 'சாய்ந்தமருது வரலாறு', பெரிய பள்ளிவாசல் சாய்ந்தமருது, மாளிகைக்காடு, பக் 30.

காலங்களில் மூஸ்லிம் வியாபாரிகள் சர்பந்து, மிட்டாய், கரும்பு, மட்பாண்டங்களான பீங்கான், கொழுக்குப் பீரிஸ் மற்றும் கைப்பணிப் பொருட்களான பாய், தட்டு, பெட்டிகளையும் விற்பனை செய்வர். இக்கோயில் விழாக்களில் நிகழ்வுகளைக் கண்டு களிக்கக் கூடல்லும் சாய்ந்தமருதூர்க்காரர்கள் இருப்பதற்குக் காரைதீவைச் சேர்ந்தவர்கள் பாய் விரித்துக் கொடுத்து ஆதரித்துள்ளனர். அவ்வாறே மூஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான களப்பு நிலங்களில் இருந்து கோயில் சோடனைகளுக்காக மூங்கில் மரங்களைக் கொடுத்து உதவி புரிந்துள்ளனர்.⁵

இவ்வாறு தமிழ், மூஸ்லிம் மக்கள் நன்றாகப் பழகி ஒற்றுமை யுடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1943ஆம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த (எம்.எம்.இபுராவுமிம், எஸ். மீராலெப்பை ஆகிய) மூஸ்லிம் மாணவர்களை திரு.கதிர்காமத்தம்பி ஆசிரியர் (காரைதீவைச் சேர்ந்தவர்) திரு.சிற்றம்பலம் ஆசிரியர் ஆகியோரே காத்தான்குடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்குக் கூட்டிச் சென்று 6 ம் வகுப்பில் சேர்ப்பித்தார்கள். இங்கு பெற்றோர் செய்ய வேண்டிய பணியினை தமிழாசிரியர்கள் செய்துள்ளனர்.⁶

காரைதீவிலுள்ள ஆர்.கே.எம்.வித்தியாலயத்தில் ஆண்களும் சாரதா வித்தியாலயத்தில் பெண்களுமாக சாய்ந்தமருது மூஸ்லிம் பிள்ளைகள் கல்வி பயின்றுள்ளனர். இவ்வாறு விபுலாநந்தர் காலத்து மூஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாகி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதையே மேலுள்ள விடயங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.*

5. 'சாய்ந்தமருது வரலாறு', பெரிய பன்னிவாசல் சாய்ந்தமருது, பக் 386.

6. மேற்படி, பக் 376.

*. காரைதீவில் நாலுகால் பிராணிகளான நாய்கள் அதிகம். இதன் காரணமாக அயலூர் களிலிருந்து மூஸ்லிம் பெண்பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு வரப்பயப்படுவதான் ஒரு முறைப்பாடு ஒரு தடவை விபுலாநந்த அடிகளாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. நாய்கள்போன்ற நாலுகால் பிராணிகளை மூஸ்லிம்கள் அருகில் வரவிடுவதில்லை என்பதையும் மூஸ்லிம் பெண்பிள்ளைகளின் கல்வியையும் கவனத்திற் கொண்ட அடிகளார் இதற்கான தீர்வினை உடனடியாகப் பெற்றுக் கொடுத்தாக முதியோர்கள் கூறுவதுண்டு.

சிவாநந்தா வித்தியாலயம்

தேசியர்தியாக, குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற பாடசாலைகளில் மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலயமும் ஒன்றாகும். இப்பாடசாலையை ஆரம்பிப்பது தொடர்பான ஆலோ சனைக் கூட்டம் விபுலாநந்தரின் தலைமையில் 1925 இல் நடை பெற்றது. அதே ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் முதலாவது இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையாக அடிக்கல் நடப்பட்டு¹ அடிகளாரின் பெருமுயற்சியினால் 20.04.1929இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

முதல் அதிபராக சுவாமி விபுலாநந்தரும் முகாமையாளராக பூர்மத் சுவாமி அபினாசானந்தாஜியும் கடமையேற்றனர். முதல் மாணவனாக கல்லடி உப்போடையைச் சேர்ந்த பஞ்சாட்சரமும் இரண்டாம் மாணவனாக எம்.ஐ.எம். அப்துல் கலாமும் தொடர்ந்து நமசிவாயம், கதிர்காமத்தம்பி ஆகியோரும் வரவு இடாப்பில் பதியப்பட்டனர்.² கவனிப்புக்குரிய விடயமென்னவெனில் முதலாம், இரண்டாம் மாணவர்கள் முறையே தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் என்பதாகும்.

சிவாநந்தா கல்லூரியுடன் சம்மந்தப்பட்ட மற்றொரு விடயம் அது அமைந்துள்ள இடமாகும். மட்டக்களப்பு நகரைவிட்டு ஒதுக்குப் புறமாகக் காடு மண்டிக் கிடந்த ஒரு பிரதேசத்தில் இப்பாடசாலையை சுவாமி ஆரம்பித்தார். இதற்கான காரணத்தைப் பின்னர் ஒரு காலத்தில் இக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றிய கே. கணபதிப்பின்னள் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'இங்கு ஆரம்பிக்கப்படும் பாடசாலை, மட்டக்களப்பு நகரத் தாருக்கு மட்டும் உபயோகப்படாது அருகேயுள்ள முற்றுமுழுக்க முஸ்லிம்களைக் கொண்ட காத்தான்குடிக்கும் உதவுதல் வேண்டும்.

-
1. மேற்படி சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தின் அடிக்கல் 06.11.1926 ஆம் திகதி நடப்பட்டதான் ஒரு தகவலும் உண்டு. (பார்க்க இணைப்பு 1)
 2. கட்டுரை: 'பவளவிழாக் காணும் சிவாநந்தா வித்தியாலயம்', லீகேசரி, 24.05.2008.

அது மட்டுமல்லாது முதூரில் இருந்து பொத்துவில் ஈறாக உள்ள எல்லா மூஸ்லிம்களுக்கும் ஊவாவிலுள்ள சிங்களவர்களுக்கும் அது உதவுதல் வேண்டும் என்றே சுவாமி ஆசைப்பட்டார்.³

சிவாநந்தா வித்தியாலயம் தொடர்பிலான இந்த விடயங்கள் சுவாமியின் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளை மேம்படுத்தும் பணிபற்றி பட்டவர்த்தனமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியிலும் இந்நாட்டுக் கல்வி முன்னேற்றத்திலும் மூஸ்லிம்களுடனான இன நல்லுறவிலும் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டிற்கு சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தின் நிறுவுகை பெரும் அடையாளமாகும்.

'இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரி யராய் அமர்ந்து தமிழையும் கல்வியையும் வளர்த்தார். அதனிலும் மேலாக கிழக்கு மாகாண கல்வி விழிப்புக்கான மூலபிதா அவரே யாவார். மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலயம் தமிழரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாது சில தசாப்தங்கள் கொட்டியாரத்திலிருந்து பொத்துவில் ஈறாகவுள்ள மூஸ்லிம்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் நிலைக்களானாய் அமைந்தது'⁴ என்று 'காலச்சவடுகள்' கூறுகின்றது.

விபுலாநந்த அடிகளின் வரலாற்றிலிருந்து எவ்வாறு சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றை பிரிக்க முடியாதோ அவ்வாறே மூஸ்லிம்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு சுவாமிகள் சிவாநந்த வித்தியாலயத்தின் ஊடாக வழங்கிய சேவைகளையும் மறுக்கமுடியாது. இதுபற்றி விடுதியில் மூஸ்லிம் மாணவர்களுடன் ஒன்றாயிருந்து கல்வி கற்ற சுவாமி ஜீவனானந்தாஜி பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

'மட்டக்களப்பில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் சிவாநந்தா வித்தியாலயம் அமைந்துள்ள கல்லடி உப்போடைக் கிராமம் நெய்தல் மருவிய நிலப்பாங்கு கொண்டது. இங்கு சாதி, மத வேறுபாடுகளுக்கப்பால் சமரச, சன்மார்க்க நெறியில்நின்று கல்வி பயின்றோம். கல்விப்பயிர் பரம்பொருளின் பேரருளால் செழித்து வளர்ந்தது'⁵

3. ஜெமீல். எஸ்.எச்.எம்., 'காலச்சவடுகள்', பக் 30.

4. மேற்படி, பக் 137

5. கட்டுரை: எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் (பா.உ) அவர்களுக்கான பாராட்டு விழா மலர், 1992.

ஒரு காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லா முஸ்லிம் கிராமங்களில் இருந்தும் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் சிவாநந்தா வித்தியாலயம் விடுதியில் தங்கியிருந்தே கல்வி கற்றனர். அங்கு ரமூன் காலத்தில் நோன்பு நோற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் கவாமியினால் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. இல்லாமும் ஒரு கட்டாய பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. இதேபோன்று சிங்களமும் பெளத்தமும் கற்பிப் பதற்கும் ஓர் ஆசிரியரையும் ஒரு பிக்குவையும் கவாமி ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.⁶

மத, மொழி பேதங்களற்ற கலைத் திட்ட ஒழுங்கு சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தில் நடைமுறையிலிருந்தது என்பதை ஒரு கட்டுரை பின்வருமாறு குறிப்பட்டிருந்தது.

'அங்கு சைவ, இல்லாம், கிறிஸ்தவ மாணாக்கர்கள் எவ்வித வேறுபாடுகளுமின்றிக் கற்க அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் கவாமிகள் செய்திருந்தார். மொழிபேதம் சமூகத்தைப் பாதிக்கக்கூடியதொன்றாகும் என அன்றேயறிந்த அவர் சிங்கள, சமஸ்கிருத மொழிகளைக் கற பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஆங்கிலமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டுடன் ஏனைய மொழிகளையும் கற்க அவர் வகுத்த கலைத் திட்டம் சமூக நோக்குடையது'⁷

இவை அனைத்தும் சிவாநந்தா ஊடாக இன நல்லுறவைக் கட்டி யெழுப்புவதற்காக விபுலாநந்த அடிகள் ஆற்றிய பங்களிப்புகளின் தெளிவான சாட்சியங்களாகும்.

6. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., 'காலச்சுவடுகள்', பக 30.

7. சகாதேவராஜா, வி.ரி., கட்டுரை: 'பல்துறைக் கற்கைபெற்றியின் முன்னோடி முத்தமிழ் வித்தகர் கவாமி விபுலாநந்தர்', தினகரன், 28.03.2009.

அடிகளாரிடம் பாடங்கேட்ட முஸ்லிம்கள்

முஸ்லிம்களுடன் அடிகளார் கொண்டிருந்த தொடர்புகளுக்கு கல்விப் புலமும் முக்கிய காரணியாய் அமைந்தது. ஆளுமையுள்ள ஒரு ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தமை அவரின் வாழ்வியல் வகிபங்குகளில் முக்கியமானது. கல்முனை மகுமுத் மகளிர் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் எம்.சி.ஏ. ஹமீட் அவர்கள் அடிகளார்பற்றி அடிக்கடி ஒரு சம்பவம் சொல்வார்.

‘எனக்கு இப்போது என்பத்தேழு வயது நிறைவு பெறுகிறது. நான் காரைதீவு இராமகிருஷ்ணமிஷன் ஆண்கள் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தபோது விபுலாநந்த அடிகள் மேற்பார்வை நிமித்தம் 1942/43 ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள் இப்பாடசாலைக்கு வந்தார். அவ்வேளை எனக்குப் பதினாறு வயது. கம்பராமாயணத்தின் அயோத் தியாக் காண்டத்தில் இருந்து ஒரு பாடலுக்கு விளக்கம் சொன்னார். அந்தப் பாடலை அவர் கற்பித்த முறையும் அவருள் இருந்த ஆசிரிய வாண்மையும் இன்றும் என் நெஞ்சில் நினைவாகவுள்ளது.’

பிரபல முஸ்லிம் ஆளுமைகள் பலர் அடிகளாரிடம் பாடம் கேட்டவர்களே. புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் கல்முனையில் சுவாமி நடாத்திய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வகுப்பில் மாணவனாகக் கற்கும் பேறு பெற்றார். மற்றொரு அறிஞரான அல்ஹாஜ் எஸ்.எம் கமாலதீன் அவர்களும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் மாணவரே.¹

இவர்கள்போன்று இன்னும் பல சிறப்பான ஆளுமைகளை அடிகளார் உருவாக்கியமை தமிழ் முஸ்லிம் இனங்களிடையே வேறுபாடற்ற கொள்கையொன்றினை அவர் கொண்டிருந்தார் என விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சுவாமியிடம் பாடம் கேட்டு தொடர்புபடுத்திப் பேச வேண்டிய இன்னுமொருவர் முஸ்லிம் அறிஞர் பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ்

1. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., ‘காலச்சுவடுகள்’, பக் - 23.

அவர்கள் ஆவார். இவர் விபுலாநந்தரிடம் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடம் கேட்டவர். பிற்காலத்தில் இவர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் இமயமாக உயர்வதற்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் வழிகாட்டியவரும் துணையாயிருந்தவரும் சுவாமி அவர்களே. தமிழ் இலக்கியத்தின் ஊடாகத் தனது பயணத்தை ஆரம்பித்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் புதையலை வெளிக் கொண்ரந்தவர். இவரின் முயற்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் விபுலாநந்த அடிகளார் பல்வேறு வழிகளில் ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும் செய்துள்ளார்.

முன்னைய காலங்களில் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்காக நேர்முகப் பர்ட்சை இடம் பெறுவது நடைமுறையிலிருந்தது. அவ்வாறான ஒரு நேர்முகப் பர்ட்சையில் விபுலாநந்த அடிகள் உவைஸ் அவர்களிடம் ‘இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு செந்தமிழ் நூலின் பெயரைக் குறிப்பிட முடியுமா?’ என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். அவருக்குப் பதில் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் விபுலாநந்தரின் இந்தக் கேள்விதான் உவைஸ் அவர்களைப் பேராசிரியராக்கி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் உச்சத்துக்கே கொண்டு சென்றது எனப் பதிவாகியுள்ளது.²

தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இருபாடங்களைப் பயில உவைஸ் அவர்கள் ஆவல் கொண்டிருந்தார். ஆனால் பல்கலைக்கழக நேர்கு சியோ ஒரு நேரத்தில் தமிழ் அல்லது சிங்களம் ஆகியவற்றில் ஏதாவதொரு பாடத்தை மட்டும் கற்கும் வசதிகளைத்தான் கொண்டிருந்தது. எனினும் சுவாமி விபுலாநந்தர் இரு பாடங்களையும் கற்க அனுமதி யைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். அதனால் சுவாமியிடம் கற்கும் வாய்ப்பு உவைஸ் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.³

அவ்வாறே அறுபு - தமிழ் அகராதி ஒன்றின் தேவை குறித்தும் சுவாமி அவர்கள் தெளிந்த கருத்தில் இருந்தார். அவரின் இனிய மாணவனான பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றியபோது தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல்லகராதியினை வெளியிட்டார்.⁴

2. இக்பால் ஏ., ‘இலக்கிய ஊற்று’, - பக 11.

3. மேற்படி, பக 11.

4. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., ‘காலச்சுவடுகள்’, - பக 129.

'அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் விபுலாநந்தரை தமிழ் பீடத்தின் தலைவராக அமர்த்தியது'போல காமராசர் பல்கலைக்கழகம் மதுரையில் உவைஸ் அவர்களை இஸ்லாமியத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக அமர்த்தியது' என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.⁵

மேலுள்ள இக்கூற்றின்மூலம் விபுலாநந்தரின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றும் ஒரு மாணவனாக உவைஸ் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார் என்பது மட்டுமல்லாமல் இதற்கான அடிகோலுகை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் விதையிடப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் என்ன இடமுண்டு.

சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தில் விபுலாநந்த அடிகளாரிடம் நேரடியாக பல முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். அதேநேரம் அடிகளார் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த காலத்திலும்கூட சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பிலேயே இருந்தார். சிவாநந்தாவிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் இருந்த காலகட்டங்களில் இவ்வித்தியாலயத்தில் பல முஸ்லிம் மாணவர்கள் அடிகளாரிடம் பாடம் கேட்டிருக்கின்றனர்.

25.09.1994 இல் மட்டக்களப்பில் விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாக்குமுனினர் வெது விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை நிகழ் வினை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். 'முஸ்லிம் நேசர் விபுலாநந்தர்' என்ற தலைப்பில் இந்து கலாசார அமைச்சில் பிரதிப்பணிப்பாளராகவிருந்த ஏ.எம். நல்லியா அவர்கள் உரையாற்றினார். அதில் அடிகளாரிடம் பாடம் கேட்ட முஸ்லிம்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முன்னாள் அமைச்சர் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீது, (சம்மாந்துறை) முன்னாள் தகவல்துறை பிரதியமைச்சர் ஏ.எல். அப்துல் மஜீது (கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் நஜீப் ஏ. மஜீது அவர்களின் தந்தை), அவரின் கோதரான கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த அடுதாலிபு, முன்னாள் சம்மாந்துறை பட்டின சபைத் தலைவர் அமீர் அவி, முன்னாள் சென்ட்டர் இஸ்ட். எம். மகுர் மவ்லானா, இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனப் பணிப்பாளராகவிருந்த வீ.ஏ. கழூர், அட்டாளைச்சேனை முஸ்லிம் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் அதிபராகவும் கல்விப் பணிப் பாளராகவும் இருந்த எம்.ஏ.எம். சம்சுதீன், கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் இருந்த ஏ.எம்.

5. இக்பால், ஏ., 'இலக்கிய ஊற்று', பக் 13.

மஜீது, நிந்தலூரைச் சேர்ந்த முன்னாள் மாவட்ட மீன்பிடிப் பரிசோதகர் ஏ.கே. அப்துல்மஜீது, நிந்தலூர் கிராம சபைத் தலைவராகவிருந்த ஐ.எச்.எஸ்.எம். புகாரி, ஐ.எச்.எம். காசிம் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பைஸால் காசிம் அவர்களின் தந்தை), பொறியியலாளர் ஏ.எம். இப்ராகிம், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளரான எஸ்.எச்.எல். அவியார், சட்டத்தரணி எச்.எம். ஹாசிம் (அக்கரைப்பற்று), மேலதிக அரசாங்க அதிபரான அட்டாளைக்கேளை ஏ.எல். இபுராலெப்பை, பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளரான (ஓணகம) ரீ. இபுராலெப்பை, வர்த்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சராகவிருந்த ஏ.ஆர். மன்குர், பொத்துவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த எம்.ஐ.அப்துல் மஜீது(கலீற் மஜீது), சகோதரர் களான பலீல் ஏ. மஜீது, எம்.ஏ. அப்துல் மஜீது (கல்முனை), சட்டத் தரணிகளான எஸ்.ஏ. ஹமீத் (கிண்ணியா), ஏ. அப்துல் மஜீது (சாய்ந்தமருது), முன்னாள் கல்வி அதிகாரியான கரீம் (கிண்ணியா), அஞ்சல் அலுவலக அதிபர் எம். ஹனிபா (கிண்ணியா), தோப்புரைச் சேர்ந்தவர்களான மஜீது, அழுஉபைதா, எஸ்.ஏ. றசாக் (அஞ்சல் அலுவலக அதிபர்), கல்முனையைச் சேர்ந்த அப்துல் மஜீது (தபால் அதிபர்) முதூர் சரீப், திருகோணமலை றஹீம் ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.⁶

முஸ்லிம் அறிஞர்களை மட்டுமல்லாமல் முஸ்லிம்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றை நேசிக்கும் தமிழ் அறிஞர்களையும் அடிகளார் உருவாக்கினார். அவரின் நெருங்கிய நண்பரான புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்கின்ற தமிழ் அறிஞர் இதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

கிழக்கிலங்கையின் புகழ்புத்த அறிஞர் பட்டியலில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளைக்கெனத் தனியானதோர் இடமுண்டு. விபுலாநந்தரைவிட ஏழுவயது இளையவரான பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் சுவாமி அவர்களைக் குருவாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு அவரிடம் தமிழ், ஆங்கில இலக்கியங்களைக் கற்றவர்.

புலவர்மணி பற்றி சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்கள் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்

6. நவநியா, ஏ.எம்., 'முஸ்லிம் நேசர் சுவாமி விபுலாநந்தர்', சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 6 (25.09.1994), பக் 20-21.

பண்டுரும் முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
 மருகர்திருப் பதியீ தென்ன
 விண்டுர மழைபொழியும் சிறப்பதனால்
 வளம்மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
 மண்டுரி லுறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
 திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
 கண்டுரு மினியமொழிப் பெரியதம்பிப்
 பிள்ளையெனும் கலைவல்லோனே

இதேபோல விபுலாநந்த அடிகள் சுகவீனமுற்று இருந்தவேளை புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 'விபுலாநந்தர் மீட்சிப் பத்து' பாடி அடிகளார் சுகம் பெற இறைவனிடம் கவிதையால் மன்றாடி வேண்டி நின்றவர். புலவமணி பெரியதம்பிப்பிள்ளைபற்றி இங்கு குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் அவர் தமிழ் முஸ்லிம் உறவின் அவசியத்தை எப்போதும் வலியுறுத்தி வந்தவர் என்பதேயாகும். அவர் பாடிய ஒரு பாடல் இதனை நன்கு விளக்கும்.

'இருதயத்தின் சரிதழ்போல் இந்துமுசி லீம்யாம்
 ஒரு வயிற்றுப் பிள்ளைகள்போல் உள்ளோம் - அரசியலில்
 பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி
 ஆராயார் செய்வார் அழிவு'

அரசியல்வாதிகளின் அனுகுமுறைகள் நம்மைப் பிரித்துவிடும். அவதானமாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர் பாடினார். நெருங்கிய நண்பரும் மாணவனுமாகிய புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையூடாக நாம் விபுலாநந்த அடிகளாரின் பேதமற்ற இனஉறவுக் கொள்கையை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்கின்றோம்.

அவ்வாறே இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய இன்னு மொருவர் அடிகளாரின் தலைமாணாக்களாகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் ச. வித்தியாநந்தன் அவர்கள் ஆவார். 1943 - 1947 வரையான நான்கு ஆண்டுகள் சுவாமிகளிடம் மாணவனாக இருந்துள்ளார். அதில் மூன்று ஆண்டுகள் மாணவனாகவும் ஓராண்டு கூடவே விரிவுரையாளனா கவும் இருக்கும் பேறுபெற்றவர். நமது பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் முதல் தமிழ் சிறப்புக் கலைப்பட்டதாரியும் முதல் தமிழ் முதுமாணிப்

பட்டதாரியும் இவரே. அடிகளாரின் பேதங்கடந்த இன நல்லுறவுக் கொள்கைக்குள் இருந்து தன்னை வளர்த்தெடுத்தன்மூலம் ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியானார்.

முஸ்லிம்களின் ஆண்மீக நடவடிக்கைகளுடன் நெருங்கிய தொடர் பிலிருக்கும் ஒரு சின்னம் 'பிறை' ஆகும். அந்தப் பிறைச் சின்னம் தனது பெயரோடு வரத்தக்கதாக 'பிறையன்பன்' என்று வித்தியாநந்தன் அவர்கள் தனக்குப் புனைபெயர் சூடிக் கொண்டார். பல்கலைக்கழக சஞ்சிகைகளிலும் ஏனைய சஞ்சிகைகளிலும் இஸ்லாமியர்களின் கலை, பண்பாட்டம் சங்களை அடிக்கடி கட்டுரைகளாக எழுதிவந்த இவர் அக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலை, கலா சார், இலக்கிய மேம்பாட்டினைக் கூறும் 'கலையும் பண்பும்' என்னும் நூலினை 1961ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்டார். இஸ்லாத்தின் சிறப்பியல்புகள் தொடங்கி இஸ்லாமியர்கள் தமிழகத்து ஆற்றிய தொண்டுகள்வரை ஒன்பது அத்தியாயங்களை இந்நூல் கொண்டிருந்தது.

தனது பல்கலைக்கழக வாழ்வில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் திற்கும் பண்பாட்டம் சங்களுக்கும் வித்தியாநந்தன் வழங்கிய இடம் முஸ்லிம்களினால் எளிதில் மறக்க முடியாதது. விபுலாநந்தரின் தலையாய மாணவன் இவ்வாறுதானே நடந்து கொள்வான்.

விபுலாநந்த அடிகளாரிடம் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பற்றி மட்டுமல்லாது முஸ்லிம் அல்லாத அடிகளாரின் தலைமாணாக்கர்களின் ஊடாகவும் நாம் விபுலாநந்தரின் இன உறவுப் பண்பாட்டினைக் காணலாம் என்பதற்காகவே புலவர்மணி பெரியதம்பிபிள்ளை அவர்களையும் பேராசிரியர் சு. வித்தியாநந்தனையும் இங்கு சுட்டவேண்டி வந்தது.

நட்புறவும் சமூகத் தொடர்பும்

இன நல்லுறவுக் கொள்கை உட்பட எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க கொள்கைகளை அடிகளார் செயற்படுத்தியமையின் பின்னணி யில் ஏனையோருடன் அவரது குடும்பத்தினர் கொண்டிருந்த உறவு முறையும் ஒரு காரணமாகும். குறிப்பாக அவரது தந்தை சமூகத்தின் முக்கியஸ்தர்களுடனும் ஏனைய இனத்தவர்களுடனும் சினேகபூர்வ மாக உறவு கொண்டிருந்தார்.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் 1947ம் ஆண்டு வரையான காலம்வரை கிழக்கு மாகாணத்தின் நிர்வாகத்தில் பல மூல்லிம் வன்னிமைகள் கடமையில் இருந்தனர். இவர்கள் ஆங்கிலேய அரசு அதிபர்களின்கீழ் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்கான வன்னிமை களாகவே நியமிக்கப்படுவர். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் எந்தவொரு அரசு வேலைகளுக்கும் இந்த வன்னிமைகளிடமே அநுசரணையோ அநுமதியோ பெறுதல் வேண்டும். இவ்வாறான வன்னிமைகளின்கீழ் பொலிஸ்தலைமை (பொலியாணைகள்), உடையார்கள் எனப் பல பதவிகளுக்கு பிரதேச மட்டத்தில் ஆட்கள் நியமிக்கப்படுவர்.

விபுலாநந்த அடிகள் காரைதீவின் புகழ்பெற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய தந்தை சின்னத்தம்பி சாமித்தம்பி. பொலிஸ்தலைமை எனப்படும் கிராம அதிகாரத்திலிருந்தார்.¹

இவர் மூல்லிம் வன்னிமைகளோடு நெருக்கமான தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்.

1. சகாதேவராஜா, வி.ரி., கட்டுரை: 'பல்துறைக் கற்கைநெறியின் முன்னோடி வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர்', தினகரன், 28.03.2009.

விபுலாநந்த அடிகள் 1915 இல் கணேச தோத்திரம் உட்பட நான்கு சிறு நூல்களின் தொகுப்பினை வெளியிட்டார். அதன் முகவரையில் தனது தந்தையின் பெயரை பூர்த்தி.பொ.த.சா. மயில்வாகனன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொலிஸ்தலைமை சாமித்தம்பி மயில்வாகனன் என்பதே இதன் கருத்தாகும். வ. சிவகுப் பிரமணியம் எழுதிய 'விபுலாநந்த தரிசனம்' என்ற நூலில் (பக் 05) இந்தக் கவல் காணப்படுகின்றது.

செல்வாக்குப் பெற்ற முஸ்லிம் குடும்பங்களுடன் விபுலாநந்தரின் குடும்பம் நட்புறவுடன் பழகி வந்தது. இவ்வாறான தொடர்புகளி னாலும் மதிப்புக்குரிய கல்விமானாக விபுலாநந்த அடிகள் இருந்த காரணத்தினாலும் முஸ்லிம் பிள்ளைகள் பலரின் கல்வியின் தொடக்க மாக வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்துள்ளார். சம்மாந்துறைத் தொகுதி யின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் அமைச்சராகவும் இருந்த எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்களுக்கு 1932ம் ஆண்டு விபுலாநந்த அடிகளாரே வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார்.² இவ்வாறு அடிகளாரிடம் வித்தியாரம்பம் பெற்ற எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் பின்னர் சிவாநந்தா வித்தியாலய விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்றார்.

கல்லூரியின் விடுதிக்கு அரிசி மற்றும் மளிகைக் கடைப் பொருட் களை வாராந்தம் விநியோகித்து வந்த காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த கலந்தர் லெப்பை என்ற முஸ்லிம் வர்த்தகர் ஒருவருடன் அடிகளார் மிக்க நேசிப்புடன் பழகி வந்தார்.³

விபுலாநந் அடிகள் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம் முக்கியஸ்தர்களில் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த அறிஞர் அலீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கவர்.

விபுலாநந்தருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்த இன்னுமொருவர் சாய்ந்தமருது முத்தலிபு வைத்தியர் ஆவார். இவர் விபுலாநந்தரின் இளம்பராய நண்பருங்கூட. சவாமிகள் காரைதீவில் வந்து தங்கியிருக்கின்ற காலங்களில் முத்தலிபு வைத்தியர் அங்கு சென்று சுகம் விசாரிப்பதுடன் பல்வேறு விடயங்கள்பற்றியும் கலந் துரையாடுவதுண்டு. வைத்தியரின் மகன் சிவாநந்தா வித்தியாலய விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலங்களில் மகனைச் சந்திக்கச் செல்வதுண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சவாமிகளுடன் நீண்ட நேரம் அளவளாவிவிட்டுத் திரும்புவார்.⁴

2. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத், (பா.உ) அவர்களுக்கான பாராட்டு விழா மலர், 1992.

3. நஹ்யா, ஏ.எம்., 'முஸ்லிம் நேசர் சவாமி விபுலாநந்தர்', சவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 6 (25.09.1994), பக 22.

4. ஜெயீல், எஸ்.எஸ்.எம்., 'காலச்சுவடுகள்', பக 29, 31.

சவாமி அவர்கள் இறுதியாக காரைதீவுக்கு வந்தபோது முத்தலிபு வைத்தியரின் வீட்டுக்குச் சென்று சந்தித்துள்ளார். சவாமியின் இறப் புக்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்னர் இந்நிகழ்வு இடம்பெற்றுள்ளது. தன்னுடைய இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென அடிகள் குறித்து வைத்திருந்த பெயர்களில் இவருடைய பெயரும் காணப் பட்டுள்ளது.^{5*} நல்லடக்கத்தின்போது முத்தலிபு வைத்தியரும் சமாதி யருகே முக்கியஸ்தர் வரிசையில் இருந்துள்ளார்.

அடிகளாருடன் தொடர்பிலிருந்த இன்னுமொருவர் காரைதீவுக்குத் தெற்குப் புறமாகவுள்ள நிந்தலூரைச் சேர்ந்த சுலைமாலெல்வைப்போடி அவர்கள். இவர் நிந்தலூர் பெரியபள்ளிவாயவின் பிரதம தர்மகர்த் தாவாகவும் பொலிஸ் தலைமையாகவும் இருந்தவர். “அடிகளார் பற்றிய செய்திகளை நன்கு அறிந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளைப் பெற்றவர் நிந்தலூர் சுலைமாலெப்பைப்போடி” என்று மட்டக்களப்பு சவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபைத் தலைவராக இருந்த போது திரு.க. தியாகராஜா அவர்களும் கூறியுள்ளார்.⁶

விபுலாநந்த அடிகள் கல்முனை லீஸ் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் கல்வி பயின்ற காலங்களில் அவருடன் பல முஸ்லிம் மாணவர்களும் கல்வி பயின்றுள்ளனர். அவ்வாறே அடிகளார் முஸ்லிம் சமயப் பெரியார்களுடனும் சமூகத் தலைவர்கள் பலருடனும் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்துள்ளார். முஸ்லிம் பிள்ளைகளோடு தொடர்புறும்வகையில் அவர் ஆற்றிய பணிகளும் இன்னும் பல நடவடிக்கைகளும் இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நுணுக்கமாக ஆராயப் புகுமிடத்து தமிழ் முஸ்லிம் உறவைப் பேணுவதில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

5. பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் மணிவிழா மலர், பக் - 99.

*. தனக்கு மரணம் நெருங்கிலிட்டதை உணர்ந்து கொண்ட அடிகளார் தனது இறுதிச் சடங்கில் கட்டாயம் கலந்துகொள்ள வேண்டியவர்கள் என ஒன்பது பெயர்களைக் குறித்து வைத்திருந்தார்; இவர் பற்றி இந்நாளின் பிறதோர் இடத்திலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

6. தியாகராஜா.கே., தலைமையுரை, சவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 6 (25.09.1994).

அறிஞர் அஸீஸ் அவர்களின் அநுபவப் பகிர்வு

அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சிவில் உத்தியோகத்தர். யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி உருவாக்கிய சிறந்த மனிதர்களில் ஒருவர். இவர் கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அதிபராக (1948-1961) இருந்தவேளையில் அக்கல்லூரியை முஸ்லிம் களின் கலாபீடமாக மாற்றியமைத்தார். தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மாணவர்கள் அருகருகே அமர்ந்து கல்வி கற்கும் வாய்ப்பை வழங்கி இளங்களுக்கிடையிலான ஜக்கியத்திற்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். தனது வாழ்நாளில் 13 வருடங்களை அரசு சேவையிலும் அதற்கடுத்த 13 வருடங்களை கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரி அதிபராயும் அதற்கடுத்த 13 வருடங்களை பொதுச் சேவையிலும் இலக்கியப் பணியிலும் செலவிட்டார். அரசியலில் சிலகாலம் அக்கறை கொண்டு சென்ற சபை உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றினார். அடிகளாருடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களில் அறிஞர் அஸீஸ் முக்கியமான ஒருவர்.¹ விபுலாநந்தருடான் தனது தொடர்புபற்றி அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

‘அவர்கள் இந்து மதத்தவராகவும் யான் முஸ்லிம் சாகித்தி யனாகவும் இருந்தபோதிலும்கூட எங்கள் அன்புரிமை விரைந்து வளர்வதாயிற்று. அவர்களை யான் எனது முத்த சகோதரன்போல மதித்து நடந்தேன். சிற்சில விடயங்களில் எனக்குச் சிக்கல் ஏற்படும் போது அவருடைய புத்திமதிகளை நாடி நிற்பேன்.’²

-
1. ‘விபுலாநந்த அடிகளாருக்கு அம்மைநோய் கண்டபோது அறிஞர் எ.எம்.எ. அஸீஸ் அவர்கள் அடிகளாரை நோய் சுகமாகும்வரை கண்டியில் தனது வீட்டிலேயே வைத்துப் பராமரித்தவர்’ என்ற ஒரு குறிப்பு பேராசிரியர் எம்.எம். உவவை மனி விழா மலரில் (பக்கம் - 100) காணப்படுகின்றது. இவ்விருவரிடையேயான உறவின் நெருக்கத்தை இக்குறிப்பு நன்கு விளக்குகின்றது.
 2. நல்லியா, எ.எம்., விபுலாநந்தர் நினைவுப்பேருரை, பக் 31 (கட்டுரை: அஸீஸ். எ.எம்.எ ‘யான் அறிந்த விபுலாநந்த அடிகள்’ ஈழமணி - விபுலாநந்தர் நினைவு மலர் பக் 72).

அறிஞர் அலீஸ் அவர்களின் சொந்த மொழிநடையில் அமைந்த மேற்படி கூற்று அவர்கள் இருவருக்குமிடையிலான தொடர்பினை தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அறிஞர் அலீஸ் அவர்கள் 1921 பெப்ரவரி - 1923 ஜூன் வரையான காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தார்.

இக்காலத்தில் 1922 இல் கவாமி சர்வாநந்தாஜீ அவர்கள் இக் கல்லூரிக்கு ஒரு தடவை விஜயம் செய்து உரையாற்றினார். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அப்பொழுது அதிபராகவிருந்த விபுலாநந்த அடிகள் பற்றியும் இந்த உரையிலே சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். இந்த உரையினால் அலீஸ் அவர்களின் மனதில் அடிகளார் பற்றி உயர்வான எண்ணம் தோன்றலாயிற்று. இவ்வாறான ஒரு காலகட்டத்தில்தான் விபுலாநந்த அடிகள் வைபவமொன்றில் கலந்து கொள்வதற்காக வண்ணார்பண்ணைக்கு 1939 இல் வந்திருந்தார். அவ்வேளை முதன்முதலாக அடிகளாரும் அலீஸ் அவர்களும் நேரடியாகச் சந்தித்துக் கொண்டனர். இச்சந்திப்புத்தான் அறிஞர் அலீஸ் அவர்களின் கல்விச்சிந்தனை, சமூகப் பணி என்பவற்றுக்கான அடித்தளத்தை இட்டது எனக் கருதலாம்.

அலீஸ் அவர்கள் 1942 ஏப்ரல் - 1944 ஜூன்வரி வரையிலான காலத்தில் கல்முனை உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய போது கவாமி விபுலாநந்தரோடு நெருங்கியமுறையில் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

1943 இல் அக்கரைப்பற்று சின்னமுகத்துவாரம் வாடிவீட்டில் விபுலாநந்தரைச் சந்தித்தார். இச்சந்திப்பின் பின்னர் அறிஞர் அலீஸ் அவர்களால் 'முத்தமிழ் விழா' ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவ்விழா காரைதீவு இராம கிருஷ்ணமிசன் பாடசாலையில் நடை பெற்றது. அலீஸ் அவர்கள் தலைமை தாங்க அடிகளார் சிறப்புரையாற்றினார். கூட்டு முடிவில் இருவரும் ஆறுஅமர இருந்து பேசினார்கள். இச்சந்திப்பு தனக்கு மிகவும் பயனள்ளதாக அமைந்தது எனவும் கல்வியைப்பற்றிய பல விடயங்களை அறியும் பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததாகவும் அலீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³

3. நல்லியா, ஏ.எம்., விபுலாநந்தர் நினைவுப்பேருரை, பக் 28. (கட்டுரை: அலீஸ். எ.எம்.எ 'யான் அறிந்த விபுலாநந்த அடிகள்' ஈழமணி - விபுலாநந்தர் நினைவு மலர் பக். 72)

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவியை புதிதாக ஏற்றிருந்த சவாமி அவர்கள் 1944 இல் கண்டியில் தன்னுடன் பன்னி ரெண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்தபோது சவாமி விபுலாநந்தரை மிக அந்தியோன்யமாக அறிய முடிந்தது என்றும் அநேக விடயங்களை யிட்டு மனந்திறந்து உரையாடினோம் என்றும் கூறுகின்றார்.

இந்த உரையாடலின்போது அரசாங்க சேவையிலிருந்து விலகி கொழும்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அதிபர் பதவியைப் பொறுப் பெடுக்குமாறு சவாமி அவர்கள் அலீஸ் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார். ஆனால் இக்கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை 1948 இல் பொறுப்பெடுத்தபோது விபுலாநந்த அடிகள் உயிரோடில்லை என்பது கவலை தரும் நிகழ்வாகும்.

இக்கல்லூரியின் வரலாற்றில் அலீஸ் அவர்களின் அதிபர் பதவிக் காலம் பொற்காலம் எனக்கருதப்படுகின்றது. தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மாணவர்கள் ஒன்றாகக் கல்வி கற்று நாட்டுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

யாழ். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, யாழ். இந்துக் கல்லூரி போன்ற வற்றின் தமிழ் மாணவர்கள் கொழும்பு வந்து ஸாஹிறாக் கல்லூரி மண்ணில் முஸ்லிம் மாணவர்களோடு உதைபந்து, கிரிக்கட் போன்ற விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு இன உறவுக்கு அணி சேர்த்தனர். நாட்டின் தலைநகரிலிருந்து இன உறவின் சின்னமாக ஸாஹிறாக் கல்லூரி ஒளி வீசிப் பிரகாசித்தது. அறிஞர் அலீஸ் அவர்களின் மனதில் முளைவிட்டிருந்த கருத்துக்களும் விபுலாநந்தரின் ஆலோசனையும் இன உறவுத் தளத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தமைக்கு ஸாஹிறாக் கல்லூரி தக்கதொரு சான்றாகும்.

ஸாஹிறாக் கல்லூரியின் அதிபர் பதவிபற்றி மட்டுமல்லாமல் அறபு - தமிழ் அகராதி ஒன்றின் தேவையை வற்புறுத்தியும் அதை ஆக்குவதற்கு தான் உதவியளிக்க முடியுமென்றும் அலீஸ் அவர்களிடம் விபுலாநந்தர் கூறியுள்ளார். பிற்காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதியை ஆரம்பித்துத் தளராது நடாத்திச் செல்வதற்கும் அலீஸ் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார். மட்டக்களப்புப்

பிரதேச முஸ்லிம்களிடையே வழக்கில் இருந்துவரும் நாட்டார் பாடல் களின் சிறப்புத் தன்மைகளையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.⁴

இந்த உரையாடலின்போது பேசப்பட்ட அறபு - தமிழ் அகராதி, முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதி, ஸாஹிறாக் கல்லூரி அதிபர் பதவி, நாட்டார் பாடல் போன்ற தலைப்புகள் அவர்கள் இருவருக்கிடையே இருந்த நெருக்கத்தைக் கூறும் அதேவேளை விபுலாநந்தரின் கருத்துக்கள் அலீஸ் ஊடாக சமூகத்தைச் சென்றடைந்தன எனவும் கூறலாம்.

4. ஜூமீல், எஸ்.எச்.எம்., 'காலச்சுவடுகள்', பக் 100.

அடிகளாரும் அறபு மொழியும்

விபுலாநந்த அடிகளின் தனித்துவம் என்பது அவரின் பேதங்கடந்த சமூக நோக்காகும். இன், மத, பிரதேச வேறுபாடுகளை மறுத்து சமரசம் காண அவர் மனம் விழைந்து நின்றது. தனது மதத்திலும் சமூகத்திலும் பற்றுக் கொண்டிருந்த அதேநேரம் பிற சமயத்தையும் ஏனைய சமூகத்த வரையும் நன்கு மதித்தார். இவ்வாறான ஒரு நிலைப்பாட்டினை அவர் கைக்கொண்டமைக்கு பல காரணிகள் பின்னணியில் இருந்துள்ளன. அவர் பெற்ற கல்வி, விஞ்ஞான மனப்பாங்கு, இராமகிருஷ்ணமடத் தொடர்பு, தான் வாழ்ந்த சூழல், இளமைக்கால வாழ்க்கை, பல மொழிகளில் அவர் பெற்றிருந்த ஆற்றல் என அவை விரிவுபடும். இதுபற்றி இந்நால் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளது. குறிப்பாக அவரின் பன்மொழி ஆற்றல், வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் அவரின் அணுகுமுறைக்குப் பெருத்த ஒத்தாசை வழங்கிற்று எனலாம். அவர் பல மொழிகளை அறிந்திருந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், பாளி, வங்காளம், லத்தீன், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளோடு அறபு மொழியும் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது.

அறபு எழுத்துக்கள்பற்றியும் அவற்றின் ஒலிப்பு முறைகள்பற்றியும் அவர் நன்கு விளங்கியிருந்தார். தேவநாகரி¹ லிபிகளின் ஒலிகள் சிலவற்றைப் புலப்படுத்த தமிழில் எழுத்துக்கள் இல்லை என்பதையும் அவ்வாறான தேவநாகரி லிபிகளின் ஒலிகளை அறபு எழுத்துக்கள் மூலம், புலப்படுத்த முடியுமென்றும் அவர் கருத்துக் கொண்டிருந்தார். அடிகளாரிடம் பாடம் பயின்ற மருதமுளையைச் சேர்ந்த புலவர்மணி சர்ப்தீன் அவர்கள் அது தொடர்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. தேவநாகரி - நாகர்கள் என்ற ஒரு இனத்தவர் நாகவணக்கம் செய்கின்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரு காலத்தில் இவர்கள் வடக்கே இமயம் முதல் தெற்கே இலங்கை வரை மட்டுமல்லாது பக்கிக் தீவுகள் வரை பரவியிருந்தனர். அவர்கள் பயன்படுத்திய எழுத்தமுறையே தேவநாகரி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டது.

இது தொடர்பாக அருள். கெல்வநாயகம் தொகுத்த 'விபுலாநந்த ஆராய்வு' என்ற நூலில் 'யவனபுரத்துக் கலைச்செல்வம்' என்ற தலைப்பில் விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் (பக் 67-70) மேலும் விபரங்களைப் பார்க்கலாம்.

'சில தேவநாகரி லிபிகளின் ஒவிகளைப் புலப்படுத்த தமிழில் எழுத துக்கள் இல்லாமையால் என்னைத் தனித்தழைத்து அவற்றுக்கிசைந்த ஒவியுள்ள அறபு எழுத்துக்களை எழுதிக்காட்டி அவற்றின் ஒவிகளை எனக்குப் புலப்படுத்தினார்கள். அப்பொழுதுதான் நான் அவர்கள் அறபு மொழியும் தெரிந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன்'² மேற்படி கூற்று சுவாமிகள் அறபுமொழி தெரிந்திருந்தார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அவர் அறபு மொழி தெரிந்திருந்தார் என்பது மட்டுமல்லாமல் முன்னர் கூறியதுபோல அறபு - தமிழ் அகராதி ஒன்றுபற்றியும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். சுவாமிகள் 1944 இல் கண்டியில் அறிஞர் அலீஸ் அவர்களுடன் பன்னிரண்டு தினங்கள் ஒன்றாகத் தங்கியிருந்த வேளையில் கலந்துரையாடிய பல்வேறு தலைப்புகளில் அறபு - தமிழ் அகராதி பற்றியதும் ஒன்றாகும்.

மூஸ்விம்களினால் வெளியிடப்படும் இலக்கிய முயற்சிகளிலும் வேறு ஆக்கங்களிலும் அறபு மொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு தவிர்க்க முடியாதவையாகவுள்ளன. வெறுமனே அவை அறபுச் சொற்களாக வன்றி மூஸ்விம்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றை விளக்குவனவாகவும் தொழிற்பட்டு நிற்கின்றன. அவ்வாறான அறபுமொழிச் சொற்களை விளங்கிக் கொள்ளும் தேவை இலக்கிய முயற்சிகளுடன் தொடர்புபட்ட மூஸ்விம் அல்லாதோருக்கும் ஏற்படுகின்றது. அவர்கள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிரமம் எடுத்து அச்சொற்களை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவேதான் அறபு - தமிழ் அகராதி ஒன்றின் அவசியம் எழுகின்றது.

இதனை நன்குணர்ந்து கொண்ட அடிகளார் அந்த விடயம்பற்றி அலீஸ் அவர்களுடன் கலந்துரையாடியுள்ளார். இவ்வாறான ஒரு அகராதியை ஆக்குவதற்கு தன்னால் உதவ முடியுமென்று அவ்வேளை அவருக்குக் கூறியுள்ளார்.

இந்த முயற்சியில் அகராதியொன்றை வெளிக் கொணர பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் ஈடுபட்டார். விபுலாநந்தரின் பிரேரணையிலும் அறிஞர் அலீஸின் ஆமோதிப்பிலும் கருக்கொண்டு 1983

2. சந்குணம், ம., 'அடிகளார் படிவமலர்', கட்டுரை: ஆ.மு. சர்ப்தீன் 'சுவாமிகளின் கற்பித்தல் சிறப்பு, பக் - 51.

திசம்பரில் மதுரை காமராஜீர் பல்கலைக் கழகத்தினால் 'தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி' வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இதில் குறிப்பிட்ட அறபுச் சொல் கையாளப்பெற்ற நூலின் பெயர், தமிழ்ச் சொல்லின் ஆங்கில ஒலி வடிவம், இலக்கண அமைப்பு, அறபு வடிவத்தின் ஆங்கில ஒலி வடிவம், பொருட் குறிப்பு ஆகிய விளக்கங்கள் அனைத்தும் தரப்பட்டுள்ளன. எதிர்பார்க்கப்பட்ட அறபு - தமிழ் அகராதியாக இது வெளிவரவில்லை. ஆயினும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தின் பெரும் பகுதியை அது நிறைவு செய்யலாயிற்று. இது இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அறபு, பார்ச்சீக மொழிச் சொற்களின் பொருளை உணர்ந்துகொள்ள உதவுவதோடு முஸ்லிம் அல்லாதார் மத்தியில் இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்கள் அறியப்படவும் உதவியது. இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் பரந்த எல்லையை அறிந்து கொள்ளவும் தமிழ் முஸ்லிம் இனங்களுக்கிடையிலான பண்பாட்டு உணர்வு விசாலிப்புக்கும் உதவியதான் இச்செயற் பாட்டின்மூலம் முரண்பாடுகளற் சமுதாயமொன்றின் தேவையை அவர் அவாவி நின்றார் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

அறபு மொழிமீது விபுலாநந்தர் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார் என்பதற்குப் பின்வரும் குறிப்பு சாட்சியமாகும். தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விபுலாநந்த அடிகள் இருந்த காலத்தில் அறபு மொழிக்கெனவும் ஒரு புதிய பகுதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. டாக்டர் எஸ்.ஏ. இமாம் என்பவர் அப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் நிகழ்த்தும் அறபுமொழி விரிவுரைகள் சிலவற்றை அடிகள் கேட்டின்புற்றார்.³ அவர் அறபு மொழியில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தை இது வெளிப்படுத்துகின்றது.

தமிழும் தமிழுலகமும் என்று எல்லைபோட்டு ஒருவகைத் திமிரோடு வாழ்ந்த பண்டிதர்களின் மேலாதிக்கப் போக்குமுறைக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுத்து அறபு மொழி கற்று அதனாடாக இரு இனங்களுக்குமிடையிலான பண்பாட்டுப் புரிந்துணர்வினை ஏற்படுத்த விபுலாநந்தர் பெருத்த விருப்புடன் பாடுபட்டார் என்பதற்கு அவரின் அறபு மொழி அறிவு தக்கதொரு சான்றாகும்.

3. நல்லியா. ஏ.எம்., விபுலாநந்தர் நினைவுப்பேருரை- 6, பக் - 26. (கட்டுரை அலீஸ். எ.எம்.எ., 'யான் அறிந்த விபுலாநந்தஅடிகள்'. ஈழமணி - விபுலாநந்தர் நினைவு மலர், பக் - 72).

விபுலாநந்தர் காலத்து முஸ்லிம் பிரபலங்கள்

சுவாமி விபுலாநந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த பிரபல முஸ்லிம்கள்பற்றி அறிந்து கொள்வதன்மூலம் அக்காலத்தைய குழநிலைகளின் இயல்பு களை ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்திலேயே இந்த அத்தியாயம் எழுதப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பங்களித்தோர் எனவும் அரசியல் மற்றும் சமூகப்பணிகளினால் மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் எனவும் இரு பிரிவினராக இவர்கள் வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளனர். சமய, சமூக, வர்த்தக நடவடிக்கைகள்மூலம் பிரபல மானவர்கள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை.¹

இஸ்லாமிய இலக்கியம்

அசனார்லெப்பை ச. மு (1870 - 1918) யாழ்ப்பாணம்

அறபுத் தமிழ் ஆலிம் புலவர். அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்பட்ட எழுது வினைஞர் பரீட்சையில் தேறிய முதல் இலங்கை முஸ்லிம் இவர்தான். தமிழ், ஆங்கிலம், அறபு ஆகிய மொழிகளில் புலமை வாய்ந்தவர். இந்திய வானசாத்திரம், அரேபிய வானசாத்திரம் பயின்று ஒப்பியல் முறை ஆய்வை மேற்கொண்டவர். குத்ப நாயக அனுசாசனம், திருநாகை நிரோட்டக யமக அந்தாதி, புகழ்ப்பாவணி, நவரத்தினத் திருப்புகழ் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

1. இந்த அத்தியாயத்தை எழுதுவதற்கு 'அடிகளார் படிவ மலர்' (ம. சுற்குணம்), 'தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம்' (கவிஞர்.த. துரைசிங்கம்), 'இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்' (எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்) ஆகிய நூல்கள் உதவின. இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைத்தோர் அகரவரிசை அடிப்படையிலும் மற்றையபகுதி கால ஒழுங்கிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நாலில் ஏற்கனவே எவ்வகையிலேனும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட எவரும் இந்த அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் (1866 - 1918)

மதுரை மாவட்டம் திருப்புத்தூர் ஆ.பி. அல்லாபிச்சை ராவுத்தரின் புதல்வர். இலங்கையில் தெல்தோட்டையை அடுத்த போப்பிடியில் பிறந்தவர். கண்டி ராணி கல்லூரியில் ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்றவர். தமிழகம் திருப்புத்தூர் வித்துவ சிரோன்மணி மகுமது முத்துவாப்பா புலவரிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். தனது பதினேராவது வயதிலே 'ஞானம்' கிடைக்கப்பெற்று தாமாகவே பாடல்களை இயற்றும் வல்லமை பெற்றார். கவி அரங்கேற்றங்களில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியதால் அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றார். பேரின்ப ரஞ்சிதமாலை (1889), முகையதீன் அப்துல் காதிர் ஜெயிலானி காரணப் பிள்ளைத் தமிழ் (1895), தெக்கா சாஹிபு ஒலியுள்ளா பிள்ளைத் தமிழ் (1908), சந்தத் திருப்புகழ் (1909), பிரான் மலைப்பதிகம், காட்டுபாவா சாகிபு காரணக் கும்மி, பிரபுந்த புஞ்சகம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர். பிரபுந்த புஞ்சகத்தில் அடைக்கலமாலை, முனாஜாத்து வண்ணம், கண்டிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, அருண்மணிமாலை ஆகிய நூல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

அப்துல் காதிர் ராவுத்தர்

தென்னிந்தியாவின் சோதுகுடியில் 1891 இல் பிறந்தவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு இவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. குலாம் காதிர் நாவலரிடம் கல்வி பெற்றவர். மகுமது பஞ்சரத்தினம், நாமகள் நவமணிமாலை, சோதுகுடிச் சிங்கார வழிநடைச் சிந்து, கட்டோம்பு அத்திவா வழிநடைச் சிந்து, நாகூர் நாயகர் கீர்த்தனா ரத்தினம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

பனைக்குளம் அப்துல் மஜீது புலவர்

இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள பனைக்குளத்தில் 1897 இல் பிறந்தவர். இலங்கைத் தமிழறிஞர் ந.சி. கந்தையா பிள்ளையிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றவர். கவிப்பூஞ்சோலை, பெருமானார் பிள்ளைத்தமிழ், இலக்கியப் பூங்கா, தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள், எனது தமிழ் வாழ்க்கை என்பன இவரது நூல்கள் ஆகும்.

இவற்றைத்தவிர 'நாயக வெண்பா' இவரின் மிகச் சிறந்த ஆக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது.

நாவலப்பிட்டி அப்துல் ரகுமான் கு., (1846 - 1920)

குப்பைத்தம்பியின் புதல்வரான இவர் அரசாங்கத்தில் பணிபுரிந்தவர். சரந்தீவுமாலை, ஞானஅகிதாக் கும்மி, நாச்சியார்மாலை முதலிய நூல்களையும் இயற்றியவர்.

அப்துல் ரகுமான் ஆலிம் புலவர்

அட்டாளைச்சேனையைச் சேர்ந்த இவரது காலம் 1850 ஆகும். அறபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். மணமங்களமாலை பாடியுள்ளார். சில தனிப்பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார்.

இக்பால் அல்லாமா (1873 - 1938)

மகாகவி அல்லாமா இக்பால், சியால்கோட் நகரில் (பாகிஸ்தான்) பிறந்தவர். அரசியல், ஆண்மீகம், பொருளாதாரம், வரலாறு, சட்டம் ஆகியதுறைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட இக்பால் உருது, பாரசீகம், ஆங்கிலம் உட்பட இன்னும் பல மொழிகளிலும் கவிதைகளை எழுதியவர்.

1922 ஆம் ஆண்டு 'சேர்' பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார். 'ஷிக்வா (முறையீடு), ஜாவித் நாமா (நித்தியத்துவம்), அஸ்ராரே குதி (இதயப் புதையல்) முதலியன் அவரின் பிரபல ஆக்கங்கள் ஆகும். இவருடைய கவிதைகள் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தின. உணர்ச்சியும் தத்துவமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இவருடைய கவிதைகளால் சூபித்துவம் ஒரு புதிய திருப்பத்தை அடைந்துள்ளது என்பர்.

சலைமாலெப்பை மு., யாழ்ப்பாணம்

குதுபு நாயகர் மாண்மியம் என்ற நூலை யாழ்ப்பாணத்திலே 1900 ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்டவர். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சு. மு அசனார் லெப்பை (1870-1918) மற்றும் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் (1866-1918) முதலியோரின் நூல்களுக்கு இவர் சாற்றுகவி வழங்கியுள்ளதாகத் தகவல்கள் உள்ளன.

செய்கு அலாவுதீன் புலவர் நா., புத்தளம்

கரைத்தீவு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவர் நவவண்ணக் கீர்த்தனை என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். சரநால், வழிநடைச் சிந்து, புலவராற் றுப்படை ஆகியன இவரது கவிதைப் படைப்புகள். அ.வி. மயில் வாகனம் தொகுத்து வெளியிட்ட புலவராற்றுப்படை (1946) என்ற நாவில் இவரது பாடல்கள் சில இடம்பெற்றுள்ளன.

சுதாவதானி செய்குத் தம்பிப் பாவலர் (1950)

இவர் இந்தியாவில் இலங்கடை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த பக்கீர் மீரான் என்பவரின் புதல்வர். சங்கரநாராயணர் என்பவரை குருவாகக் கொண்டவர். உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணத்திற்கு உரை எழுதியவர். 'இஸ்லாமிய மித்திரன்' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். சுதாவதானி, செந்தமிழ் நம்பி என்ற கெளரவப்பட்டங்களால் அழைக்கப்பட்டவர். சம்கத்தாசிம் கோவை, நபிகள்நாயக மான்மிய மஞ்சரி, கல்வத்து நாயகம் இன்னிசைப் பாமாலை, திருக்கோட்டாற்றுப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருநாகூர் திரிபந்தாதி, நீதிவெண்பா என்பன இவரது நூலாக்கங்களிற் சிலவாகும்.

ஆசுபுலெல்வை ஆலிம் சாகிபு

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த இவர் 1902 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். பின்னர் அங்கிருந்து வெளியேறி கண்டிப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து அங்கேயே (புக்பிட்டி) மரணமானார். 1925-1945 காலகட்டத்தில் எட்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். கனிமத்துல் இஸ்லாம் (1927), நஜாத் (1928), முகம்மதிய மாலை (1931), மெய்ஞ்ஞான சவன விஞ்ஞாபனம் (1933), முஸ்லிம் நீதி முறைகள் (1945), இஸ்லாத்தின் போதனைகள் (1945), இஸ்லாமிய நீதி (1945), அநீதியின் மாதிரி (1945) என்பன அவரின் எட்டு நூல்களுமாகும்.

அரசியல் மற்றும் சமூகப்பணி

அப்துல் காதர் எம்.சி. அட்வகேட்

நீதிமன்றத்தில் துருக்கித் தொப்பி அணிந்து கொண்டு வழக்காட முடியாது என்ற பிரச்சினை 1905 இல் ஏற்பட்டபோது அதனை

எதிர்த்துப் பேசி கலாசார உரிமையை பெற்றுக் கொடுத்தவர். யாழ்ப் பாணத்தில் பிறந்து கொழும்பில் சட்டத்துறையில் தொழில் செய்து வந்தவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் அடவகேட் எவரும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் கொழும்பிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்து கிழக்கு மாகாண நீதிமன்றங்களில் தொழில் புரிந்தார். காத்தான்குடியில் மரணித்தார். அங்கேயே அவரின் நல்லடக்கம் இடம்பெற்றது.

அப்துல் ரஹ்மான் டபிள்யூ, எம்.

1900 - 1916 வரையான காலத்தில் நான்கு தடவைகள் அப்போதைய ஆளுநரினால் சட்டவாக்க சபைக்கு நியமிக்கப்பட்டார். ஆளுநர் மூலமாக சமூக நலனுக்குத் தேவையானவற்றை ஆரவாரமில்லாமல் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தவர். நேர்மையாளனாகவும் கண்ணியவானா கவும் மக்களால் கணிப்புப் பெற்றவர். பின்னொரு காலத்தில் முஸ்லிம் களிடையே பிரபலமாகியிருந்த சேர் ராசிக் பர்து இவரது மகனாவார்.

அப்துல் காதர் என்.எச்.எம்

1917 - 1931 வரை சட்டவாக்கசபை முறைமையானது முற்றாக நீக்கப்படும் வரை உறுப்பிராக பதவி வகித்தவர். சபை நடவடிக்கை களில் முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள் தீவிரமாகப் பங்குபற்றி சமூகத்தின் தேவைகளை எடுத்துரைக்கும் மரபு இவரிலிருந்தே ஆரம்பமானது. பொன்னம்பலம் இராமநாதன், பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஆகியோரை எதிர்த்து வாதிடும் அளவுக்கு திறமைசாலியாக இவர் இருந்தார் என 'இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்' என்ற நூல் (பக்கம் 11) குறிப்பிடுகின்றது. தொகுதிப் பிரதிநிதித்துவம் மூலம் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் பாதுகாக்கப்படலாம் என்ற கருத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தார். 1924ஆம் ஆண்டு 'முகம்மதியர் தேர்தல் தொகுதி' அறிமுகமானதும் அதில் தெரிவான மூன்று உறுப்பினர்களில் இவரும் ஒருவர்.

அக்பர், எம்.ரி. (1880 - 1944)

புத்தளம் கற்பிட்டியில் பிறந்த அக்பர் அவர்கள் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகம் சென்று பொறியியல்துறையில் பட்டம் பெற்றதோடு சட்டத்

துறையிலும் பட்டம் பெற்றார். 1920 இல் சட்டமா அதிபராக நியமனம் பெற்றார். 1924 ஆம் ஆண்டு பதவிவழியாக சட்டவாக்க சபையில் அங்கத்தவராக நியமனம் பெற்ற இவர் 1931 ஆம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்குவரும்வரை இப்பதவியில் இருந்தார். அங்கு முஸ்லிம் சமூகத்தின் தேவைகளை எடுத்துக்கூறி அவற்றைப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

இலங்கையின் முதலாவது பல்கலைக்கழகம் எங்கே அமைய வேண்டுமென ஆலோசனை வழங்கும் குழுவிற்கு இவரே தலைமை தாங்கினார்.

கொழும்பில்தான் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டுமெனப் பலம் வாய்ந்த ஒரு குழுவினர் சாட்சியம் அளித்தபோதிலும் இவரின் தலைமையும் ஆதரவான ஒரு குழுவும் பேராதனையிலேயே அமைய வேண்டுமென்று வாதாடி வெற்றியும் பெற்றது.² 1929 ஆம் ஆண்டு உயர் நீதிமன்ற நீதியரசராக நியமனம் பெற்ற இவர் 1936 இல் பணியிலிருந்து விலகி ஆன்மீக வாழ்வில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

ஏ.கே. காரியப்பர்

கல்முனையின் பிரசித்த நொத்தாரிசி. ஏறாலூர் வன்னிமையாக இருந்தவர். 1931 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக மனுச் செய்திருந்தபோதிலும் பின்னர் விலகிக் கொண்டார். கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அதிபர் போன்ற உயர் உத்தியோகத்தர்கள் இவரின் கருத்துக்களை எப்போதும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். கல்லோயா அணை கட்டுவதற்காக 1905 இல் முதல் முதலாக ஆலோசனை முன்வைத்தவர் இவரே.

காரியப்பர், எம்.ஏ.எல்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் பெரிய தந்தையான இவர் தொழிலால் ஒரு வழக்கறிஞர். முதன்முதலாக 1936 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர். 1965 வரை தொடர்ச்சியாக பாராளுமன்றத் தேர்தல்

2. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கட்டடத்திற்கு இவர் நினைவாக 'அக்பர் மண்டபம்' எனப் பெயர் குட்டப்பட்டுள்ளது.

களில் போட்டியிட்டவர். புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளையின் நெருங்கிய நண்பர்.³

ராசிக், எ.ஆர்.ஏ.

இவர் சேர் ராசிக் பர்து என பின்னர் தேசிய அளவில் பிரபலயம் பெற்றவர். 1936ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற தேர்தலில் எந்தவொரு மூஸ்லிமும் தெரிவு செய்யப்படவில்லையாதலால் இரண்டு மூஸ்லிம் கள் ஆளுநரால் அரசுசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவ்வேளை இருவரில் ஒருவராக இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டு முதன்முதலாக அரசு சபைக்கு மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாகச் சென்றார். பின்னர் 1947-1952 வரை மூதலை உறுப்பினராக இருந்த இவர் 1952, 1956, 1960 ஜூலை ஆகிய ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களில் கொழும்பு மத்தி தொகுதியிலிருந்து பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1960ம் ஆண்டைய டாக்டர் டபின்டு. தகாநாயக தலைமையிலான காபந்து அரசாங்க அமைச்சரவையில் வாணிப, வர்த்தக அமைச்சராக இருந்துள்ளார். 1965 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திற்கு நியமனம் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர் தனது பதவியை 1968 இல் இராஜ்நாமாச் செய்தார்.

சேர். ராசிக் பர்து அவர்கள் மூஸ்லிம் சமூகத்திற்கென அளப்பரிய சேவைகளை ஆற்றியவர். குறிப்பாக கல்வித்துறையில் அவரின் பங்களிப்பு பெரியது. இலவசக் கல்வியின் தந்தையான சி. டபின்டு. டபின்டு. கள்ளங்கரா அமைத்த கல்விக் குழுவில் இவரும் ஒரு அங்கத் தினராய் இருந்துள்ளார். இந்நாட்டின் எல்லா மூஸ்லிம் பிரதேசங்களிலுமாக 288 பாடசாலைகளை நிறுவப் பாடுபட்டார். மூஸ்லிம் களுக்கான மத்திய மகாவித்தியாலயங்களும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி களும் ஆரம்பிக்க இவரே தூண்டுதலாய் இருந்துள்ளார்.

கலீல், எம்.சி.எம்.

1950 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் இடம்பெற்ற இடைத்தேர்தல்மூலம் பாராளுமன்றத்திற்குப் பிரவேசித்தவர். 1952,

3. இவருடன் தான்கொண்டிருந்த நெருக்கமான நட்பு பற்றி 'உள்ளதும் நல்லதும்' என்ற நாவில் விரிவாக பெரியதம்பிப் பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1960மார்ச், 1960 ஜூலை தேர்தல்களில் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இவர்களைத் தவிர மக்கள் செல்வாக்குடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் சில முஸ்லிம்கள் பதவி வகித்துள்ளனர். இதற்கென வன்னிமைகள் என்ற பதவி வகித்தவர்களைக் குறிப்பாகச் சுட்டலாம்.

மீராலெவ்வைப்போடி வன்னிமை (சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்தவர், இவரே முஸ்லிம்களில் முதலாவது வன்னிமை ஆவார்.), மீராலெவ்வை வன்னிமை (பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த பரீத் மீராலெவ்வை யின் தகப்பன்), அப்துல் லத்தீப் காரியப்பர் (பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த எம்.எஸ். காரியப்பரின் சிறிய தந்தை), கே.எம்.ஏ. மஜீது (1936ம் ஆண்டைய சட்டசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர்), எம்.எல். ஏ. மஜீது (சம்மாந்துறை வன்னியனார் என அழைக்கப்பட்டவர்), நிந்தலூர் மீராலெவ்வைப் போடி - நீர்ப்பாசன வன்னிமை (நிந்தலூர் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த எம்.எம். முஸ்தபா வின் தகப்பன்), ஆகியோர் வன்னிமைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

அவிழ்க்கப்படாத முடிச்சு

முஸ்லிம்கள் பலர் சுவாமி விபுலாந்தரிடம் கல்வி கற்றுள்ளனர். அவ்வாறே அவரிடம் நெருக்கமான உறவு கொண்டு நட்புடன் பழகி யவர்களும் இருந்துள்ளனர். இந்றால் அவ்வாறானவர்கள்பற்றி ஓரளவு தகவல்களைத் தந்துள்ளது. அடிகளார் காலத்தில் அவரிடம் தொடர்பு பட்டிராத், ஆனால் அடிகளார் காலத்தைய சிலர் பற்றிய தகவல்களும் நூலில் உண்டு. எனினும் விபுலாநந்தருடன் ஏதோவொரு வகை யிலாவது நேரடியாகத் தொடர்புபட்டிருந்தார்களா? இல்லையா? என்ற கேள்விக்கு விடை தெரியாதநிலையிலும் சில முஸ்லிம்கள்பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான ஒருவர்பற்றி தேடலுக்கு வாய்ப்பை உருவாக்கலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த அத்தியாயம் எழுதப்படுகின்றது.

கேட்முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பர் கிழக்கிலங்கையில் கீர்த்தி மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தவர். லண்டன் மெற்றிகுலேசன் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இன்டர் விஞ்ஞான வகுப்பில் பரீட்சைக்குத் தோற்றத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும்போது 21 வயதில் வன்னிமையாக நியமனம் பெற்றார். 01.07.1946 இல் வன்னிமைப் பதவியானது அரசாங்கத்தினால் இல்லாதொழிக்கப்படும்வரை 25 வருடங்களுக்கு மேலாக மட்டக்களப்பு தென்பகுதியில் அப்பதவியை வகித்தார். சம்மாந்துறை, கல்முனை என்பவற்றை உள்ளடக்கியதான் அப் போதைய கல்முனைத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு 1947 இல் பாராளு மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். 13 வருடங்கள் பாராளு மன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். 1989 இல் தனது 90வது வயதில் மரணமான இவரின் ஞாபகார்த்தமாக அரசாங்கம் 2009 இல் முத்திரை வெளியிட்டு அவரைக் கெளரவித்தது.

கேட்முதலியார் எம். எஸ். காரியப்பர் விபுலாநந்த அடிகளாரைவிட ஏழு வயது குறைவானவர். இருவரும் காரைதீவு, சாய்ந்தமருது ஆகிய அயற்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரே காலத்தில் ஒரே பிரதேசத்தில் மிக்க பிரபலத்தோடு இருவரும் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

கீழே குறிப்பிடப்படும் தகவல்களை இங்கு பதிவிலிட்டுத் தொகுத் துப் பார்ப்பதன்மூலம் விபுலாநந்தருக்கும் எம்.எஸ். காரியப்பருக்கும் இடையிலான தொடர்புகள்பற்றிய தேடலுக்கு வழி கிடைக்கலாம்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் விபுலாநந்தரின் தலைமாணாக்கன் ஆவார். அத்துடன் நெருக்கமான உறவுகளையும் கொண்டிருந்தார். அதேநேரத்தில் புலவர்மணிக்கு எம்.எஸ். காரியப் பருடனும் நல்ல நட்பு இருந்தது. எம்.எஸ். காரியப்பர் பற்றி அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

'முதலியார் காரியப்பர் ஒரு கர்ம வீரர். அழகாக ஆங்கிலம் பேசவார். இந்தியாவில் எம்.எஸ். என்றால் எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமியைக் குறிக்கும். மட்டக்களப்பில் எம்.எஸ். என்றால் முதலியார் காரியப் பரையே குறிக்கும். அவ்வளவு பிரபலமானவர் அவர். கரைவாகுப் பகுதி வன்னிமை முதலியாராகவும் கூட்டுறவு இயக்கப் பிரமுகராகவும் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதியாகவும் இலங்கை முழுவதும் புகழ் பரப்பி யவர் முதலியார் காரியப்பர்.' ('உள்ளதும் நல்லதும்' பெரியதம்பிப்பிள்ளை, ஏ., பக 172)

இதே நூலில் வேறு சில சம்பவங்களைச் சொல்லி காரியப்பருக்கும் தனக்குமுள்ள உறவுபற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றார் புலவர்மணி. ஆயின் எம்.எஸ். காரியப்பருடனும் அதேநேரம் விபுலாநந்தருடனும் பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தவர் என்பது யதார்த்தமானநிலையில் காரியப்பர்பற்றி விபுலாநந்தர் அறிந்திருக்கவும் ஏதோவொருவகையில் தொடர்பு கொண்டிருக்கவும் நிறையவே வாய்ப்புகள் உண்டு எனலாம்.

அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அலீஸ் அவர்கள் அடிகளாருடன் நெருங்கிய நட்புறவுடன் பழகிய இன்னுமொருவர். எம்.எஸ். காரியப்பர், அலீஸ், புலவர்மணி ஆகிய மூவரும் பலவழிகளிலும் நெருக்கமான தொடர்பு களைக் கொண்டிருந்தனர்.

அலீஸ் அவர்கள் கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் ஒருவார கால (27.03.1943 - 02.04.1943) விவசாய விழாவொன்று நடைபெற்றது. விழாக்குழுவின் தலைவராக அலீஸாம் செயலாளராக காரியப்பரும் செயற்பட்டனர். இவ்விழாவில் வெளியிடப்பெற்ற விசேட மலருக்கு புலவர்மணியவர்கள் பாட

வெளன்றை எழுதியதுடன் விழாவில் வாழ்த்துப்பா ஒன்றும் பாடினார். விபுலாநந்தருடன் மிக்க நெருக்கத்தில் இருந்த அலீஸ், புலவர்மணி ஆகிய இருவருடனும் காரியப்பர் தொடர்புள்ளவராக இருந்துள்ளார் என்பது இத்தகவல்மூலம் தெரியவருகின்றது. விபுலாநந்தருடன் தொடர்புபட்ட இருவருடன் காரியப்பர் நட்புக் கொண்டிருந்ததால் விபுலாநந்தர் காரியப்பர் தொடர்பும் சாத்தியம் அல்லவா?

விபுலாநந்தருடன் அறிஞர் அலீஸ் தொடர்புபட்ட இன்னுமொரு தகவலும் உண்டு. அலீஸ் 1942 ஏப்ரலில் உதவி அரசாங்க அதிபராக கல்முனைக்கு வந்தபோதுதான் அடிகளாருடன் நெருக்கமான நட்புறவு ஏற்பட்டது. இக்காலத்திலேயே அலீஸினால் தொடங்கப்பெற்ற கல்விச் சுகாயநிதிபற்றிய ஆரம்பக் கூட்டங்கள் கல்முனையில் இடம்பெற்றன. இக்கூட்டங்களில் காரியப்பரும் கலந்து கொண்டுள்ளார். கல்விச் சுகாயநிதியம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தமைபற்றியும் தொடங்கி நடத்துவதுபற்றியும் கண்டியில் தன்னுடன் தங்கியிருந்த விபுலாநந்தருடன் அலீஸ் கலந்துரையாடியுள்ளார். இதுபற்றி இந்நாலில் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே நிதியத்துடன் தொடர்புபட்டிருந்த காரியப்பர்பற்றியும் இங்கு பேசப்பட்டிருக்கலாம்.

மேற்படி தகவல்கள் விபுலாநந்தருடன் அந்நியோன்யமாகப் பழகிய புலவர்மணி மற்றும் அலீஸ் ஆகியோருடன் காரியப்பர் மிக்க நெருக்கத்தில் இருந்து பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகின்றது. எனின் காரியப்பரும் விபுலாநந்தரும் தொடர்புபட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளதல்லவா?

இவை தவிர இன்னும் சில தகவல்களும் உள்ளன.

1. விபுலாநந்தரின் குடும்பத்தவர் வன்னிமைகளுடன் குறிப்பாக மூஸ்லிம் வன்னிமைகளுடனும் அவர்களின் குடும்பத்துடனும் நெருங்கிப் பழகி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். எனவே வன்னிமையான காரியப்பரும் விபுலாநந்தரும் 'நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்கள்' என்பதற்கான வாய்ப்புகளே அதிகம்.
2. பெற்ற கல்வியும், அபார் திறமையும், வரலாறு, இலக்கியம், அரசியல் போன்ற துறைகளிலான அதீத ஈடுபாடும் நீண்ட நேரம் ஓய்வின்றி பணியில் ஈடுபடும் தன்மையும் காரியப்பரின் விசே

அடையாளங்கள் ஆகும். எனவே குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்திற்கு இவர் வன்னிமையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் முழு மட்டக் களப்பு மாவட்டத்திற்குமான பிரதிநிதியாக இவர் செயற்பட்டார். இதேபோன்று விபுலாநந்தரும் இதே காலகட்டத்தில் இதே பிரதே சத்தில் இனவேறுபாடு எதுவுமின்றி எல்லா மக்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒருவராக இருந்தார்.

3. 1930களில் அரசாங்க அதிபர் தலைமையில் இயங்கிய மட்டக் களப்பு மாவட்ட கல்விக் குழுவில் விபுலாநந்தரும் ஒரு அங்கத் தவராக இருந்துள்ளார். மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் என்ற நூலில் இத்தகவல் காணப்படுகின்றது. அதேநேரம் எம்.எஸ். காரியப்பர் கல்வி ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினராக 1943 இல் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்டதான் தகவல் Chief Headman chepter of Gate mudaliyar M.S. Kariapper's life என்ற நூலில் காணப்படுகின்றது. கல்விப்பணியில் ஒரே திசையில் இருவரும் பயணித்துள்ளனர் என்ற செய்தி இதன்மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்றது.
4. விபுலாநந்தர் இராமகிருஸ்ன மடத் தொடர்புடன் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்த அதே காலகட்டங்களில் காரியப்பர் அரசாங்கப் பாடசாலைகளை முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் ஆரம்பித்தார்.
5. விபுலாநந்த அடிகள் உலகை நீத்தபோது இடம்பெற்ற இறுதிச் சடங்கின்போது முஸ்லிம்கள் சார்பாக உரையாற்றுவதற்கென காரியப்பர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். விபுலாநந்தருடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புதான் இந்த அழைப்புக்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

மேலுள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது விபுலாநந்தரும் காரியப்பரும் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டு வாழ்ந்தவர்கள் என ஊகிக்க இடமுண்டு. ஊகம் என்பது சரியாகவும் பிழையாகவும் இருக்கலாம். இங்கு தரப்பட்டிருக்கும் தகவல்களின் கனதிபற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் அப்பால் ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த இரண்டு பிரபலங்கள் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டிருந்தார்களா? என்பதற்கான தேடலை இந்த அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கும் என எதிர் பார்க்கலாம்.

நிருசிக்கப்பட்ட ஆனுமை

விபுலாநந்த அடிகளாரின் கல்வி மற்றும் சமூகப்பணிகள் எல்லா சமயத்தினராலும் இனத்தினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எல்லா மட்டத்திலும் அவருக்கு ஆதரவான நிலைப்பாடே காணப்பட்டது.

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் அவருக்கென ஒரு பாராட்டுவிழா கொழும்பு மாநகரசபை மண்டபத்தில் 1943 இல் இடம்பெற்றது. தமிழ்ப்பேசும் மக்களும் அமைப்புகளும் சேர்ந்து இந்த விழாவினை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அக்காலை கல்வி அமைச்சராகவிருந்த சி.டபிள்யூ. கன்னங்கரா, பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் அய்வர் ஜென்னிங்ஸ், அரசாங்க சட்ட சபை உறுப்பினர் சு. நடேசபிள்ளை, வண. பிதா பீட்டர்பிள்ளை ஆகியோருடன் கல்விமான் ரி.பி. ஜாயா அவர்கள் மூஸ்லிம் சமூகத்தின் சார்பாகவும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். சமயங்கடந்த சமரச சன்மார்க்கவாதியாக அவர் திகழ்ந்தார் என்பதற்கு இந்திகழ்வு தக்க சான்றாகும்.¹

மற்றொரு நிகழ்வுபற்றியும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. மட்டக் களப்பு முற்றவெளியில் 1947 இல் மாபெரும் மீலாத்விழாவான்று நடைபெற்றது. மட்டக்களப்புத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பின்னொரு காலத்தில் பதவி வகித்த முதலியார் அகமதுலெப்பை சின்னலெப்பை அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். அக்காலத்தில் மாவட்ட நீதிபதியாகவும் பின்னர் இலங்கைக்கான மலேசிய தூதுவராகவும் கடமையாற்றிய எம். மஹ்ராப், மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதிபர் எஸ்.வி.ஓ. சோமநாதர், மட்டக்களப்பு - திருக்கோணமலை பிஷப் ஆகியோர் முக்கிய பிரமுகர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். இந்த மீலாத்

1. நவநியா, ஏ.எம்., 'மூஸ்லிம் நேசர் சவாமி விபுலாநந்தர்', சவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை-6 (25.09.1994), பக் 38-39.

விழாவில் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டது வேறு யாருமல்ல சுவாமிகள்தான்.²

அடிகளார் 19.07.1947 இல் ஒரு சனிக்கிழமையன்று கொழும்பில் காலமானார். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வு' என்ற பாடலாக வாழ்ந்த ஒரு மனிதர் மறைந்தார். அவரது பூதவுடல் திங்கட்கிழமை மட்டக் களப்பு வந்து சேர்ந்தது. நாடு முழுவதும் சோகமயமானது. எல்லா மதத்தினரும் ஆராத் துயரடைந்து இறுதி மரியாதை செலுத்தினர். மக்களிடையே மிகச் செல்வாக்குடன் இருந்த வன்னிமையும் பின்வந்த காலங்களில் கல்முனைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்த கேட்முதலியார் எம்.எஸ் காரியப்பர் முஸ்லிம் மக்கள் சார்பாக இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

சிங்கள், பாளி, மொழிகளில் பெளத்த தம்ம பிரார்த்தனைகள் இடம் பெற்றன. பகவத்கீதை வாசிக்கப்பட்டது. இஸ்லாமிய பிரார்த்தனைக் கீதங்கள் இசைக்கப்பட்டன. விவிலிய நூலின் சில பக்கங்கள் ஓலிக்கப்பட்டன. திருவாசகம் ஓதப்பட்டது.

எல்லா மதத்தினரும் அவரால் விரும்பப்பட்டது போலவே எல்லா மதத்தினரும் அவரை மனங்கொண்டனர் என்பது உலகத்தால் ஏற்கப்பட்டது.

சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளாரின் முஸ்லிம்களுடனான தொடர்பு களும் முஸ்லிம் பிள்ளைகளின் கல்விக்காகவும் அவர்களின் சமூகத் திற்காகவும் அவர் ஆற்றிய பணிகளும் இன்னும் பல நடவடிக்கை களும் இங்கு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்மூலம் தமிழ் முஸ்லிம் உறவைப் பேணுவதில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பை இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

2. நல்லியா, ஏ.எம்., விபுலாநந்தர் நினைவுப்பேரூரை, பக் 40 (திருநாவுக்கரசு, மு. (தொகுப்பாசிரியர்) விபுலாநந்த அடிகள் (பக் - 66-67).

இலங்கையில் இறுதியாகக் கலந்து கொண்ட பொது நிகழ்வு

சுவாமி விபுலாநந்தரின் 'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம் 1947 ஜூன் 20, 21 ஆகிய திகதிகளில் இந்தியாவில் திருக்கொள்மபுத்தாரில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. உடல்நிலை சற்றுத் தளர்ந்த நிலையிலும் யாழ்நூலை எப்படியாவது வெளிக்கொணர வேண்டுமென்ற ஓர்மம் காரணமாக அடிகளார் இந்தியா சென்று நிகழ்வில் கலந்து கொண்டார். அங்கிருந்து வந்து சரியாக ஒரு மாத கால இடைவெளியில் 19.07.1947 இல் இவ்வுலகைவிட்டு நீங்கினார். சுவாமிகளின் வாழ்வில் இடம்பெற்ற இறுதி நிகழ்வு இதுதான் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை. ஆயின் இலங்கையில் விபுலாநந்தர் இறுதியாகக் கலந்துகொண்ட பொதுநிகழ்வு எது? இது தொடர்பிலான தேடல் எத்தனமே இந்த அத்தியாயமாகும்.

'28.12.1946 இல் திருகோணமலையில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவே சுவாமி விபுலாநந்தர் இலங்கையில் பங்குபற்றிய இறுதிப் பெரு நிகழ்ச்சி' என்ற ஒரு தகவல் 'விபுலாநந்த தரிசனம்' நூலில் காணப்படுகின்றது.¹

அதேநேரத்தில் 1947 ஆண்டு மட்டக்களப்பில் இடம்பெற்ற மீலாத் தினப் பெருவிழாவில் சுவாமி அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்புரை யாற்றினார்கள் என்ற தகவலும் உண்டு. இதனைத் சொன்னவர் இந்து சமய, கலாசார பிரதிப் பணிப்பாளர் ஏ.எம். நவீனா அவர்கள். 25.09.1994 இல் வெது விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரையினை நிகழ்த்தியபோதே இதனைக் கூறினார்.²

திருமலை தமிழ் விழா, மட்டுநகர் மீலாத் விழா ஆகிய இரண்டும் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளே என்பதை தகவல்கள் எண்பிக்கின்றன. தமிழ் விழா பற்றி பண்டிதர் வீ.சி. கந்தையாவின் துணைவியார் திருமதி

1. சிவசுப்பிரமணியம், வ., 'விபுலாநந்த தரிசனம்' - பக் 61

2. நஹ்யா, ஏ.எம்., 'முஸ்லிம் நேசர் சுவாமி விபுலாநந்தர்' - விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 6 பக் - 39

கந்தையா அவர்கள் தன்னையும் தனது கணவரையும் அடிகளார் திருமலை தமிழ் விழாவில் சொற்பொழிவாற்ற அழைத்ததாகவும் உடல்நிலை கொஞ்சம் தேறியிருந்தாலும் நாற்காலியில் அமரச் செய்து தூக்கிவரப்பட்ட அடிகளாரே அக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார் என்றும் கூறியுள்ளார்.³

மீலாத் விழா பற்றிய தகவலைச் சொன்ன நஹியா அவர்கள் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கியவர் மற்றும் கலந்துகொண்ட முக்கியஸ் தர்களின் விபரம் என்பவற்றைக் கூறியதோடு விபுலாநந்த அடிகள் அங்கு சிறப்புரையாற்றினார் எனவும் கூறினார்.⁴ இந்நாலில் நிருபிக்கப் பட்ட ஆளுமை என்ற அத்தியாயத்தில் இது தொடர்பில் தகவல் உண்டு.

விபுலாநந்தரோடு சிறுவயது முதல் பழகியவர்களும் சவாமிகளின் தகவல்களை அச்சொட்டாகத் தெரிந்திருந்தவர்களும் பெருமளவு கலந்துகொண்ட ஒரு கூட்டத்திலேயே நஹியா அவர்கள் இதனைக் கூறியுள்ளார்.

தனது உடல் நிலை பூரணமாகக் குணமடையாத நிலையிலும் சவாமிகள் இரண்டு பெரும் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டுள்ளார் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது. ஆயின் விபுலாநந்தர் இலங்கையில் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பொதுநிகழ்வு எது?

விபுலாநந்தர் இலங்கையில் பங்குபற்றிய இறுதிப்பொது நிகழ்வு 1947 இல் மட்டக்களப்பு முற்றவெளியில் இடம்பெற்ற மீலாத் விழாவே.

இன்னுமொரு வழியில் சொல்வதானால் தமிழ்விழா தொடர்பான இறுதிப் பெருவிழா திருகோணமலையில் நடந்தது (1946) என்றும் சமயவிழா தொடர்பான இறுதிப் பெருவிழா மட்டக்களப்பில் நடந்தது (1947) என்றும் கொள்ளுதலும் உசிதமானதே. எவ்வகையிலாயினும் மட்டக்களப்பு மீலாத் விழாவே இலங்கையில் விபுலாநந்தர் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பொதுநிகழ்வாகும் என்பதே ஏற்கத்தக்கது.

வரலாற்றில் வாழும் ஒரு மாமனிதனின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றும் தேடப்பட்டு துல்லியமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே இவ்வத்தியாயத்தின் அடிப்படையாகும்.

3. சிவசப்பிரமணியம், வ., 'விபுலாநந்த தரிசனம்', பக் - 61.

4. நஹியா, ஏ.எம்., 'முஸ்லிம்நேசர் சவாமி விபுலாநந்தர்', விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 6, பக் - 39.

முடிவல்ல... தொடரவேண்டிய பெரும் பணி

இந்நால் விபுலாநந்த அடிகள் முஸ்லிம்களுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவுபற்றிய முழுமையானதொரு வாழ்க்கைத் தொகுப்பல்ல. ஆனால் நாளாந்தம் அவரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமய, சமூக ஊழியத்தின்பால் வெளிப்பட்ட உடல், உள், மனப்பிரக்களுயின் அடையாளங்களாகக் கொள்ளத்தக்க நடத்தைகளின் ஒரு பகுதியாகும். அவ்வாறான நடத்தைகளின் மொத்தத் தொகுப்பில் ஒரு சிறுபகுதியான சமய, சமரசப் போக்குகளின் அர்த்தமுள்ள சாட்சியங்களே இங்கு முன் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

தான் நம்பிக்கைகொண்டு பின்பற்றுகின்ற மதத்தின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்த அதேநேரம், ஏனைய மதங்களுடனான அவரது தொடர்பு கவனிப்புக்குள்ளாகின்றது. அவர் ஒரு சமயவாதியாக அல்லாமல் ஆத்மீகவாதியாகவே எப்பொழுதும் வாழ்ந்துள்ளார். ஏனைய மதங்களையும் அதனைப் பின்பற்றும் மனிதர்களையும் சமமாகக் கருதும் பண்பினை எப்போதும் தன்னுள் கொண்டிருந்தார். முஸ்லிம்களைப் போலவே பெளத்த, கிறிஸ்தவ சமயத்தவர்களையும் மதித்தார்.

காரைத்தில் அடிகளாரின் ஞாகார்த்தமாக விபுலாநந்த மணி மண்டபம் உள்ளது. இது உருவாவதற்குப் பலரும் உடல், உள், பொருளாதார உதவிகளைச் செய்துள்ளனர். முஸ்லிம்களும் அதில் அடங்குவர். பல அரசியல்வாதிகள் இதற்கான நிதியினை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்று உதவிகளைச் செய்துள்ளனர். தமிழ் அரசியல் வாதிகளைப்போல முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் தங்களின் அரசநிதியிலிருந்து இம் மணி மண்டபத்திற்காக ஒதுக்கீடுகளைச் செய்துள்ளனர்.

வர்த்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சராக இருந்த ஏ.ஆர். மன்குர் அவர்கள் இதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டினைச் செய்தவர்களில் ஒருவர். அவ்வாறே பூரிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவரும் அமைச்சருமான

எம்.எச்.எம்.அங்கர் அவர்கள் நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்ததுமட்டு மல்லாமல் மனிமன்டபத்தினைத் திறந்துவைத்து மகிழ்ந்தவர். விபுலாநந்தர் எவ்வாறு முஸ்லிம்களுடன் நெருங்கிய உறவினைக் கொண்டிருந்தாரோ அவ்வாறே முஸ்லிம்களும் அவர்மீது யிருந்த மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இதன்மூலம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அவர் முஸ்லிம் மக்களோடு கொண்டிருந்த உறவும் தொடர்புகளும் இச்சிறுநூலில் மெல்லியதான் ஒரு பார்வையில் தொட்டம் தொட்டமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் முஸ்லிம் ஓற்றுமைக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பைச் சொல்ல இவை போதுமா? என்ற கேள்வியும் உண்டு. விபுலாந்தரின் சிந்தனையைப்பட்ட வாழ்வுநெறியைத் தெரிந்து கொள்ள முனைவோருக்கு இதுவொரு ஆரம்பம் மட்டுமே. குறிப்பாக முஸ்லிம்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த பிணைப்புகள்பற்றி மென்மேலும் ஆராயப் பகுவோருக்கு இந்நால் தகவல்கள் சிலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சிறந்த வழிகாட்டி ஆகும்.

இங்கு, விபுலாநந்தருடன் தொடர்பிலிருந்த சில முஸ்லிம் பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம். அவர் ஈடுபட்டிருந்த சில செயற் பாடுகள் உள்வாங்கப்படாமல் தவறி இருக்கலாம். இந்நூலாக்கம் நோக்கிய என் வாசிப்பின் எல்லை அவ்வளவுதான். எனினும் தமிழ் முஸ்லிம் உறவுக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பைச் சொல்லும் எனது முயற்சி நூலாகக் கணிந்துள்ளமை திருப்தியே. என்னிலும் மேலான வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் உடையோர் இதனிலும் கூடுதலான தகவல்களுடன் மேற்கிளம்பி வருதல் வேண்டும் என்பதே இப்பணி மீதான முழுமையான எனது விண்ணப்பம் ஆகும்.

பின்னினைப்பு

மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றிய வித்துவான் பண்டிதர் வீ.சி. கந்தையா அவர்களால் 1964 ஜூப்பசி மாதம் முதற் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்ட 'மட்டக்களப்பு தமிழகம்' என்ற நூலின் 313ம் பக்கமானது எந்தவொரு மாற்றமும் செய்யப்படாமல் மேலதிக தகவலுக்காக இங்கு இணைப்பாகத் தரப்படுகின்றது.

பேரினரும் முத்தமிழ் வித்தகருமான விபுலாநந்த அடிகளாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை ஒரே வீச்சில் அறிய விரும்புவோர்க்கு இவை உதவலாம் என்பதே நோக்கமாகும்.

1892.03.27	(கர வருடம் - பங்குனி 16) இல் அடிகளார் மட்டக் களப்புக் காரைத்தீவிலே சாமித்தம்பியார்க்கும் கண்ணம் மையார்க்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் மயில்வாகனன் என்பது.
1897	பிள்ளைப்படிப்பு காரைத்தீவுத் தமிழ்ப் பாடசாலையில் தொடங்கிற்று.
1902	கல்முனை மெதாடிஸ்த பாடசாலையில் சேர்க்கப் பட்டார். தொடர்ந்து ஆங்கிலம், தமிழ், கணிதம் என்ப வற்றிற்குக் குஞ்சித்தம்பி உபாத்தியாயரே அவ்வாண்டி விருந்து ஆசிரியரானார்.
1906	அர்ச. மிக்கேல் கல்லூரிப் படிப்பும் பொனல் (Fr.Bonnel) கல்வாயாரது அன்புப் பிணைப்பும் தொடங்கின.
1908	கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலை 'சீனியர்' பரீட்சையில் சித்தி.
1911-1913	கொழும்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிப் படிப்பு.
1913-1914	அர்ச. மிக்கேல் கல்லூரியின் ஆசிரியர்.
1914-1916	கொழும்பு பொறியியற் கல்லூரி (Technical College) படிப்பும் முடிவில் விஞ்ஞான டிப்ளோமா பெறவும்.

- 1916 மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டிதராதல்.
- 1917 யாழ்ப்பானம் சம்பத்திரியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராதல்.
- 1920 வண்டன் மாநகரத்துப் பல்கலைக்கழக பி.எஸ்.சி. (B.Sc) பரிட்சையில் தேறவும் மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி யின் அதிபராதலும்.
- 1922 சுவாமி சர்வாநந்தரது தொடர்பும் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தைச் சார்ந்து பிரபோதசைதன்யராதலும்.
- 1924 சித்திரை நிறைமதி நாளன்று சுவாமி சிவாநந்தரது சீடராகித் துறவற தீட்சை பெற்று சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் துறவுப் பெயர் பெறல்.
- 1925 காரைத்தீவு சாரதா வித்தியாலயத்திற்கு அடிக்கல்
- 1926.11.06 சிவாநந்தா வித்தியாலயத்துக்கு அடிக்கல்.
- 1929 சிவாநந்தா வித்தியாலயம் திறப்பு.
- 1930 இலங்கையிலுள்ள இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலை களின் முகாமைக்காரர் ஆதல் (Manager).
- 1931 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரி யராகப் பதவி ஏற்றார். அக்காலத்திலிருந்து தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி தொடங்கிறது.
- 1933 அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நீங்கி மீண்டும் ஈழம் வரல். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து 22வது ஆண்டு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கலும் அச்சங்கத்து இதழான 'தமிழ்ப் பொழில்' மூலம் இசை ஆராய்ச்சி மேலும் வளர்ந்து பரவத் தொடங்குதலும்.
- 1935 திருவண்ணாமலையில் நடந்த சைவ சித்தாந்த மகா நாட்டிற்குத் தலைமை தாங்குதல்.

- 1936 பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே சொல்லாக்க மகாநாடு அடிகளார் தலைமையில் கூடுதல்.
- 1937 திருக்கைலாய யாத்திரை.
- 1939 மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலை மன்றத்தை அமைத்தல்.
- 1939-1941 பிரபுத்த பாரத ஆசிரியராக மாயாவதித் தவப் பள்ளி யில் பணிபுரிதல்.
- 1942 மதுரை முத்தமிழ் மாநாட்டுத் தலைமை.
- 1943 இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராதல்.
- 1947-06-20 திருக்கொளம்புதூரில் ‘யாழ்நூல்’ அரங்கேற்றம்.
- 1947-07-19 கொழும்பிலே அடிகளார் இறைவனடி சேர்தல்.
- 1947-07-21 மட்டக்களப்பு சிவாநந்தா வித்தியாலய எல்லையுள் அடிகளாரது பூதவுடல் கல்லறை சேர்க்கப்படல்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- அருள் செல்வநாயகம், விபுலாநந்த ஆராய்வு, 1963.
- இக்பால், ஏ.. இலக்கிய ஊற்று, 1996.
- எம்.ஏ., அப்துல் மஜீத் (பா.உ) அவர்களுக்கான பாராட்டு விழா மலர், 1992.
- எம்.எம். உவைஸ் மணிவிழா மலர், 1994.
- கந்தையா, பண்டிதர், வீ.சி., 'மட்டக்களப்புத் தமிழகம்' 1964.
- சுருகுணம், ம., அடிகளார் படிவமலர், 1969.
- சகாதேவராஜா, பி.ரி., 'காரணீகம்', காரைதீவு பிரதேச செயலக கலாச்சார விழா மலர், 2009.
- சகாதேவராஜா, பி.ரி., 'பல்துறைக் கற்கைநெறியின் முன்னோடி முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர்', தினகரன், 28.03.2009.
- சிவத்தம்பி, கா., 'சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள்', சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை (03.05.1994).
- சிவசுப்பிரமண்யம், வ., விபுலாநந்த தரிசனம், 1993.
- தில்லைநாதன், சி., 'சுவாமி விபுலாநந்தருக்கு விழா எடுத்தல்', வவுனியா சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர், 1992.
- துரைசிங்கம், த., தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம், 2008.
- நஹ்யா, ஏ.எம்., 'முஸ்லிம்நேசர் சுவாமி விபுலாநந்தர்', சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை 6 (25.09.1994).
- 'பவன விழாக் கானும் சிவாநந்தா வித்தியாலயம்', வீரகேசரி, 24.05.2008.
- பாலசுந்தரம், இ., 'யாழ்.நூல் ஓர் இசைத் தமிழ் ஆய்வுக் களஞ்சியம்', ஒலை, மாசி 2008.
- புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, உள்ளதும் நல்லதும், 1982.
- பிறையன்பன், கலையும் பண்பும், 1961.
- மௌனகுரு, எஸ்., சுவாமி விபுலாநந்தர், 2006.
- யோகநாதன், செ., இன்றும் கேட்கும் குரல் விபுலாநந்தர், 1992.
- ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., காலச்சுவடுகள், 1998.
- ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள், 2012.
- ஜெமீல், எம்.ஜூ.எம்., ஏ.எச்.எம். முஸ்தபா (தொகுப்பு), சாய்ந்தமருது வரலாறு, சமூகநல அளர்த்த முகாமைச் சபை, பெரிய பள்ளிவாசல், சாய்ந்தமருது, மாளிகைக்காடு, 2009.

ஆசிரியரின் நூலாக்க முயற்சிகள்

1. கருதுகோள் (பாடநூல் - அளவையியலும் விஞ்ஞான முறைமையும்).
2. அனுபவம் பெறுவோம் (பாடநூல் - ஆரம்ப கல்வி).
3. கடல் ஒருநாள் எங்கள் ஊருக்குள் வந்தது (கவிதை).
4. அரசியல் வாளில் அழகிய முழுநிலா (கவிதை - இணைப்பதிப்பாசிரியர்).
5. ஒரு கிராமத்துச் சிறுவனின் பயணம் (வாழ்வியல் - இணைத் தொகுப்பாசிரியர்).

விபுலாநந்த மாடகனும் முஸ்லிம்களும்

வ. ஸ்ரீ ருக்மதை

அடிகளார் வலியுறுத்தி தமிழ்-முஸ்லிம் இனங்களுக்கிடையிலான உறவின் அவசியத்தை 'விபுலாநந்த அடிகளும் முஸ்லிம்களும்' என்ற இந்தாளின் ஊடாக ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார். 'அறபு மொழியும் முஸ்லிம்களும்', 'அவிழ்க்கப்படாத முடிச்சு', 'விபுலாநந்தர் இலங்கையில் இறுதியாகக் கலந்து கொண்ட பொது நிகழ்வு' போன்ற அத்தியாயக்கள் பல புதிய தகவல்களை வெளிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆய்வின் எல்லைகள் பல்கலைக்கழகங்களோடு மட்டும் வரையறுக்கப்படாமல் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியேயும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். 'மக்கள் மைய ஆய்வுகள்' பலம் கொண்ட மட்டும் நடைமுறைக்கு வர ஆவன செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கான கால்கோளினை இந்தால் இடுகின்றது.

- செங்குத்திரோன் த. கோபாலகிருஸ்ஜென்

விபுலாநந்த அடிகள் முஸ்லிம்களின் ஆறிவுசார் விடயங்கள் பலவற்றில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவராயிருந்தார். அவர்களது கல்விநிலையை மேம்படுத்துதல், அறபு-தமிழ் அகராதியோன் நூத் தயாரித்தல், நாட்டுப்புறங்கள் பாடல்களைப் பாதுகாத்தல் என்பன அவற்றுள் முக்கியமானவையாகும். முஸ்லிம் சமூகத் தோடும் அதன் முக்கிய பிரமுகர்கள் பலரோடும் அடிகளார் தமது இளம்பராயத்திலிருந்து இறுதிக்காலம் வரை மிக அந்தியோன்ய உறவினைக் கொண்டிருந்தார்.

அடிகளாரின் இத்தகைய முஸ்லிம் உறவுகளைப் பற்றிய ஆழமான ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ள ஏ.பீர் முகம்மது அவர்களது இந்தால், முஸ்லிம் - தமிழ் உறவினை மேம்படுத்துவதில் சிறப்பானவொரு பணியைப் புரிகின்றது.

கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் எனது அதிசிறந்த மாணவர்களுள் ஒருவராயும், பின்னர் அதே கல்லூரியில் கணித விசேட ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் சிறப்பாகப் பணிபுறிந்ததோடு, தமது முழு வாழ்நாளையும் சமூகத்தின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக அறப்பணித்து கல்விப் பணிப்பாளராக ஓய்வெடுற்ற பீர் முகம்மது அவர்கள், அப்பணியினை இன்று ஆய்வு மூலமும் அறிவியல் நூல்களை வெளியிடுவதன் மூலமும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டுள்ளைம் பாராட்டுக்குரியதாகும். அவரது ஆய்வுப்பணி தொடர இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

எஸ்.எச்.எம்., ஜெமீல்
முன்னொள் அதிபர், கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரி
செயலாளர், முஸ்லிம் சமய, கலாசார அமைச்சு (ஓய்வு)

நூற்று நிலைம்

விடயம்: தமிழ் இலக்கியம்

ISBN 978-955-659-413-3

9 789556 594133

விலை ரூபா 300.00